

APOSTAZIA VIȚELULUI DE AUR

Prima Tipărire, 2000

Copyright © 2000 ținut de

“LET THERE BE LIGHT” Ministries (rs)

PO BOX 328

Rogue River, OR 97537

U.S.A.

www.LightMinistries.com

Toate drepturile sunt rezervate. Vă este dată permisiunea să retipăriți acest pamflet doar cu condiția ca să fie duplicată în întregime și fără nici o schimbare sau comentare.

Pentru a primi alte pamflete cât și pentru a primi o listă completă cu alte materiale valabile, vă rog să scrieți la:

**BOOKLETS
P.O. BOX 328
ROGUE RIVER, OR 97537**

–PENTRU AVERTIZAREA NOASTRĂ–

“Istoria vieții Israelului din pustie a fost scrisă pentru beneficiul Israelului lui Dumnezeu până la încheierea timpului. Scrierile lucrării lui Dumnezeu despre călătorii din pustie în toate umblările lor încolo și înapoi, în expunerea lor la foamete, sete, și oboseală, și în manifestările izbitoare ale puterii Sale pentru alinarea lor, este plină de **avertizare și instrucțiune pentru poporul Său din toate veacurile**. Experiența variată al evreilor a fost o școală de pregătire pentru casa lor promisă al Canaanului. Dumnezeu vrea ca poporul Său din aceste zile să revizuiască cu o inimă umilă și cu un spirit de înălțare încercările prin care a trecut Israelul din vechime, pentru ca să fie instruiți în pregătirea lor pentru Canaanul ceresc.” Patriachs and Prophets, p 293.

“Noi trebuie să fim atenți pentru ca să nu suferim aceeași soartă pe care a suferit-o Israelul din vechime. **Istoria neascultării și al căderii lor a fost scrisă pentru instruirea noastră** pentru ca să evităm să facem ca ei. Este scris: ‘au fost scrise pentru învățătura noastră, peste care au venit sfârșiturile veacurilor.’ Dacă trecem cu vederea peste aceste precauții și avertizări, dezvoltând aceeași trăsătură de caracter al israeliților, ce scuză vom putea aduce.” Review and Herald, July 10, 1900 (vol 4, p 200).

“Capcanele lui Satana ne sunt puse înainte la fel de sigur după cum au fost puse înaintea copiilor lui Israel chiar înainte de a intra în țara Canaanului. Noi repetăm istoria acestui popor.” Testimonies, vol 5, p 160.

“Am văzut că mulți care pretind să creadă adevărul pentru aceste ultime zile cred că e ciudat că copiii lui Israel au murmurat în călătoria lor; ca după lucrările minunate ale lui Dumnezeu pentru ei, să fie atât de nerecunoscători încât să uite cecece El a făcut pentru ei. Îngerul a spus: **‘Voi ați făcut și mai rău.’**” Testimonies, vol 1, p 129.

APOSTAZIA VIȚELULUI DE AUR

Într-o scrisoare din “Review and Herald”, datată pe 20 Noiembrie, 1905, sora White a scris: “De ani de zile tendințele multora de a merge înapoi au împiedicat lucrarea lui Dumnezeu...**Noi nu mai trebuie să fim o mulțime amestecată.**”

Voi citi mai mult din această scrisoare mai târziu în acest studiu, însă se ridică întrebarea—cine e mulțimea amestecată? Putem să găsim vreun exemplu în istorie care să ne ajute să descoperim cine reprezintă acest grup? Da.

În timpul exodului Israelului din vechime ieșind din Egipt, o mulțime amestecată i-a acompaniat în călătoria lor. Această întâmplare ne este foarte familiară pentru majoritatea dintre noi; de fapt atât de familiară încât tindem să trecem cu vederea unele evenimente care sunt extrem de importante pentru Adventiștii de ziua a șaptea de astăzi.

“Toate evenimentele mari și tranzacțiile solemne al istoriei Vechiului Testament **au fost și vor fi repetate în biserică în aceste ultime zile.**” Selected Messages, book 3, p 339.

Cu aceasta în gând, haideți să revizuiți o parte din istoria Israelului din vechime.

Dumnezeu a văzut poporul Său Israel sub sclavia Egiptului, și l-a ridicat pe Moise—un profet—pentru a-l aduce pe poporul Său afară. La sfârșitul timpului profetic chiar după ziua exactă (vezi Exod 12:40-41), Dumnezeu —fiind conducătorul invizibil al lui Israel, iar Moise fiind conducătorul vizibil—i-a condus afară din Egipt (vezi Review and Herald, vol 4, p 199; Testimonies, vol 3, p 399). O mulțime amestecată i-a însoțit, iar sora White scrie despre acest grup:

“În această mulțime nu au fost doar aceia care au acționat prin credință în Dumnezeu lui Israel, ci deasemenea un număr mare care au dorit doar să scape de plăgi, sau care au urmat datorită trezirii mulțimilor tâlhare, doar din senzație și curiozitate. Această clasă a fost întotdeauna o piedică și o capcană pentru Israel.” Patriarchs and Prophets, p 281.

După ce adunarea lui Israel a venit la Marea Roșie, Dumnezeu le-a testat credința și i-a eliberat cu mare putere de dușmanii lor. De acolo ei au călătorit spre Muntele Sinai. Dumnezeu i-a asigurat cu mâncare și apă. Alți lideri au fost aleși iar astfel Israel a devenit bine organizat.

Când au sosit la Sinai, Dumnezeu a ținut o adunare specială cu cei 70 de lideri, iar apoi și-a făcut legământul Său cu Israel, care și-au dat acordul și s-a părut să-l accepte.

Moise a părăsit tabăra pentru a pleca la Muntele Sinai, iar lui Aron i-a fost încredințată lucrarea de a avea grijă de popor. Dumnezeu i-a dat lui Moise instrucțiuni pentru a avea grijă și a conduce poporul Său, care trebuiau să fie urmate cu atenție pentru ca Dumnezeu să poată locui în mijlocul lor. (Vezi Exod 25:8).

În timp ce Moise a fost absent, poporul a început să ceară ceva pentru o reprezentare vizibilă a lui Dumnezeu. Ei ai mers la Aron și i-a spus să le facă un dumnezeu, iar el a agreat și astfel ei l-au acceptat pe Aron ca conducătorul lor. Apoi el le-a poruncit să îi aducă aurul lor, iar din acesta el le-a format un vițel de aur. Aron și restul liderilor lui Israel le-a poruncit poporului să se închine noului lor dumnezeu; iar poporul s-a închinat vițelului de aur. Haideți să ne uităm puțin mai în de aproape la aceste evenimente.

Cine a fost Israel pentru Dumnezeu? Biserica Sa. (Fapte 7:38; Review and Herald, vol 3, p 85; vol 4, p 199).

Cine a fost Moise pentru Israel? Conducătorul lor principal și profetul lor. (Fapte 7:37). El a fost un mesager de la Domnul pentru Israel, cu toate acestea el niciodată nu a pretins a fi profet, dar nici n-a negat aceasta.

Cine a fost mulțimea amestecată din Israel? Unii au fost doar egipteni, iar majoritatea celorlalți au fost egipteni și israeliți care au fost legați prin căsătorie. (Spirit of Prophecy, vol 1, p 243). Cu alte cuvinte, ei n-au fost cu totul poporul lui Dumnezeu, ci au fost jumi-juma. (Patriarchs and Prophets, p 377).

Ce a încercat Dumnezeu să arate poporului Său prin performarea minunilor pentru ei?

“Când copiii lui Israel au fost în sclavia egiptenilor, Dumnezeu S-a descoperit ca fiind Dumnezeu asupra autorității umane, mai marilor umani.” Review and Herald, July 10, 1900 (vol 4, p 199).

Cine a fost Aron pentru Israel? El a fost vocea lui Moise pentru popor. El a luat instrucțiunile și soliile lui Dumnezeu prin Moise și le-a făcut cunoscut la tot Israelul. Însă în absența lui Moise, Aron a fost pus în “poziția de responsabilitate de a conduce și a controla pe Israel.” Signs of the Times, vol 1, p 158, col 2.

– El a devenit călăuză bisericii. (Vezi Review and Herald, vol 4, p 199).

– El a fost făcut liderul sau guvernatorul lui Israel și a fost pus să conducă întreaga congregațiune. (Vezi Testimonies, vol 3, p 296; Patriarchs and Prophets, p 323; Review and Herald, vol 3, p 85, 389).

– I s-a încredințat autoritate judicială. (Vezi Patriarchs and Prophets, p 316).

– El a devenit judecătorul bisericii. (Vezi Review and Herald, vol 5, p 496).

– “...spiritul de care a fost condus poporul l-a cuprins și pe el iar astfel el a condus și a direcționat ca un general și poporul a fost ascultător.” Testimonies, vol 3, p 299.

“Dumnezeu i-a comis guvernarea poporului în absența lui Moise.” Patriarchs and Prophets, p 323.

Cine au fost oamenii care au venit la Aron și i-a spus să le facă un dumnezeu? A fost mulțimea amestecată—grupul care n-a fost cu totul unit cu poporul lui Dumnezeu, fiind jumi-juma.

– Acest grup mare al mulțimii amestecate sunt cei care au fost responsabili pentru instigarea facerii vițelului de aur. (Vezi Spirit of Prophecy, vol 1, p 243; Patriarchs and Prophets, p 324).

– Ei au fost lideri în apostazie. (Vezi Patriarchs and Prophets, p 316).

– Ei au fost primii care și-au permis să murmure și să fie nerăbdători. (Vezi Patriarchs and Prophets, p 316).

– Ei au fost liderii principali care au condus în răutate. (Vezi Patriarchs and Prophets, p 324).

– Ei au fost întotdeauna o piedică și o capcană pentru Israel (vezi Patriarchs and Prophets, p 281).

– “...ei căutau greșeli în mod continuu la felul în care Moise îi conducea, cu toate că ei au știut ca și el, că ei urmau norul care îi călăuzea. Nemulțumirea este contagioasă, și curând s-a răspândit în tabără.” Patriarchs and Prophets, p 377.

– Ei au fost în mod continuu predispuși să se rebelieze.

– “...curând ei au devenit neatenți, nepăsători și nelegiuți. În mod special acesta a fost cazul cu mulțimea amestecată. Ei au fost nerăbdători în drumul lor spre țara promisă—țara care curge cu

lapte și miere. **Doar pe condiția ascultării li s-a promis acea țară bună, însă ei au pierdut aceasta din vedere.**” Patriarchs and Prophets, p 315.

A fost aceasta prima dată când s-au rebelat? Nu, ei s-au rebelat la Refidim înainte de a ajunge la Muntele Sinai. Aici a fost unde ei s-au îndoit dacă într-adevăr Moise a primit instrucțiuni de la Dumnezeu pentru ei. Aici a fost unde în orbire și presupunere, ei au devenit suspicioși și neîncredători în profetul lor, iar ei nu și-au pierdut timpul în a răspândi aceste semințe ale rebeliunii prin tabără. Dacă ei s-ar fi uitat spre Dumnezeu cu umilință pentru apele înviorătoare, Dumnezeu ar fi aprovizionat din abundență pentru setea lor, și le-ar fi turnat suficientă apă pentru a umple orice suflet doritor. Însă ei au ales să se rebelieze, și să nu se încreadă în Dumnezeu și în profetul lor. Ei chiar au fost gata de a-l pietruși pe Moise, și să-l dea la o parte pentru a nu mai fi liderul lor! (Spirit of Prophecy, vol 1, p 227-228; Patriarchs and Prophets, p 297-298). Acesta a fost evenimentul care a așezat platforma pentru rebeliunea și apostazia vițelului de aur.

Ce a spus Israel în absența lui Moise, când i-au zis lui Aron să le facă un dumnezeu?

– prin această faptă “ei l-au părăsit pe Dumnezeu [ca conducătorul lor invizibil] pentru un vițel.” Youth Instructor, November 21, 1901 (p 528).

– “Poporul a rupt legământul lor solemn” și “credințioșia lor pentru Dumnezeu.” Spirit of Prophecy, vol 1, p 250; Testimonies to Ministers, p 101. Pe scurt, ei au divorțat de Dumnezeu!

Ei au renunțat nu doar la Dumnezeu ca conducătorul lor invizibil, ci deasemenea au renunțat la Moise, profetul lor și solul Domnului, ca conducătorul lor vizibil. Ei s-au obosit de Moise pentru că El le-a arătat continuu păcatele lor prin avertizare, muștrare și dizgrația amenințătoare a lui Dumnezeu. Ei au vrut să urmeze căile și rațiunea lor, și au dorit să li se spună lucruri netede. Ei au vrut să urmeze lucrarea mâinilor lor, în loc să urmeze căile lui Dumnezeu. (Vezi Testimonies, vol 3, p 300; Spirit of Prophecy, vol 1, p 249; Review and Herald, vol 4, p 25).

Ce s-a întâmplat când Aron a decis să le facă vițelul de aur? Aron a încercat o nouă tactică, și s-a compromis cu poporul. Când a făcut primul pas în direcția greșită, el s-a umplut de spiritul lui Satana, și un nou fel de lucruri a fost înființat. Aron a poruncit poporului ce să facă cu un zel și seriozitate care nu i-a fost cunoscută. Iar poporul deasemenea au venit sub influența lui Satana, iar ei au ascultat de instrucțiunile lui Aron cu bunăvoință, fără îndoială și fără nici un gând de rezistență. (Vezi Testimonies, vol 3, p 298-300; Review and Herald, vol 3, p 399).

– Prin această faptă Satana a devenit conducătorul lor invizibil în locul lui Dumnezeu. (Vezi Testimonies to Ministers, p 102).

– Încrederea sfântă a fost trădată. (Vezi Review and Herald, vol 4, p 199).

– “O orbire spirituală teribilă a venit asupra lui Aron.” Testimonies, vol 3, p 300.

– “Chiar și ceilalți lideri s-a părut că și-au pierdut rațiunea.” Testimonies to Ministers, p 99; Review and Herald, vol 3, p 399.

– Ei “au pus lumina pentru întuneric și întunericul pentru lumină!” Testimonies, vol 3, p 300.

– Rebeliunea a fost sancționată și aprobată. (Review and Herald, vol 5, p 494).

– “Satana și-a așezat steagul său în mijlocul lui Israel, și a fost înălțat ca fiind steagul lui Dumnezeu.” Testimonies, vol 3, p 300.

Cum a fost de fapt vițelul de aur format? Aron a poruncit adunării lui Israel să-i aducă aurul lor, iar din acesta el le-a format structura unui vițel. Apoi el l-a pus pe o platformă înaintea ochilor lui Israel. Astfel tot poporul care și-au donat aurul lor și mijloacele necesare pentru a forma vițelul de aur au fost vinovați de acest păcat mare, ca și cum ei însșiși l-ar fi făcut!

Dacă poporul nu i-ar fi dat lui Aron aurul lor pentru a face vițelul de aur, ar mai fi fost făcut? Nu, pentru că nu ar fi avut mijloace suficiente pentru a-l face, doar dacă majoritatea poporului Israel ar fi contribuit la aceasta.

Cât timp a durat să facă vițelul de aur? Forma și structura lui a fost făcut și pus pe platformă după 39 de zile în absența lui Moise. Sau într-un timp scurt—o zi—înainte ca să se întoarcă profetul lor. (Vezi Exod 32:5-7).

A participat întregul Israel în suportul acestei apostazii al vițelului de aur? Nu, un trib numit Levi—sau 1/12 din Israel n-a participat în această rebeliune. Însă nici nu și-au ridicat vocea în protest. Astfel și ei au fost vinovați în această rebeliune prin tăcerea lor pentru că n-au avertizat pe popor. (Vezi Desire of Ages, p112; Testimonies, vol 3, p 265-266, 269 pentru acest principiu).

Și-a ridicat cineva vocea în protest din Israel? Da.

“Câțiva care au îndrăznit să denunțe facerea propusă al unei imagini ca idolatrie, au fost puși deasupra acestuia și au fost tratați cu asprime, iar în confuzia și agitația [create] la urmă și-au pierdut viețile.” Patriarchs and Prophets, p 316-317.

Iar cu aceștia afară din calea lor, nimic nu le-a oprit planurile lor.

Când vițelul de aur a fost terminat, ce a spus Aron împreună cu ceilalți lideri poporului? “Israele! Iată **dumnezeii tăi**.” Exod 32:4; Review and Herald, vol 5, p 493. Iar Israel s-a aplecat și s-a închinat vițelului de aur.

Deoarece a fost doar un vițel de aur, de ce au proclamat liderii “iată **dumnezeii tăi**”, spunând la plural? Structura însăși al vițelului de aur a reprezentat dumnezeul lui Israel, însă n-a putut să vorbească, doar oamenii au putut să vorbească în locul lui. Când poporul s-a închinat înaintea structurii vițelului de aur, ei deasemenea au privit cuvintele și instrucțiunile liderilor lor, care au fost în legătură strânsă cu acesta, ca fiind vocea dumnezeului lor pentru ei. Așadar, în esență, vițelul și liderii lor au devenit dumnezeii lor! Poporul nu s-a mai uitat la adevăratul Dumnezeu pentru călăuzire și instruire, pentru că acum ei s-au uitat la structura unui vițel de aur și la liderii lor pentru toată călăuzirea și instruirea lor. Israel a format o ierarhie, construită în jurul oamenilor și al unui dumnezeu fals.

Prin fapta lui Israel închinându-se înaintea lucrării omului, sau vițelului de aur (Signs of the Times, vol 1, p 158, col 2; Spirit of Prophecy, vol 1, p 249), ce s-a întâmplat?

- Ei “s-au corupt.” Exod 32:7.
- Dumnezeu a fost dezonorat. (Vezi Review and Herald, vol 3, p 389, 85).
- Aceasta a fost o ofensă teribilă pentru Dumnezeu. (Vezi Review and Herald, vol 4, p 24).
- Israel a fost vinovat de trădare. (Vezi Patriarchs and Prophets, p 318; Review and Herald, vol 5, p 496).
- Israel și-a rupt legământul și credințioșia de a fi poporul ales a lui Dumnezeu. (Vezi Testimonies, vol 3, p 398; Testimonies to Ministers, p 101; Spirit of Prophecy, vol 1, p 250).
- Astfel Dumnezeu a rupt legământul Său cu ei. (Vezi Patriarchs and Prophets, p 320).
- Apoi Dumnezeu le-a arătat că i-a dezmoștenit ca poporul Său. (Vezi Patriarchs and Prophets, p 318; Review and Herald, vol 5, p 95).
- Dumnezeu a declarat că îi va distruge. (Vezi Exod 32:10).

Când Israel se închina vițelului de aur, Dumnezeu i-a spus lui Moise ce se întâmpla. Moise a realizat marele păcat și apostazia care a luat loc, iar el cu părere de rău s-a rugat pentru ei lui

Dumnezeu ca să nu-i distrugă ci să aibă îndurare. Dumnezeu a agreat să nu Își toarnă judecățile asupra lor pentru acel timp (vezi Exod 32:10-14; Review and Herald, vol 4, p 199 col 3). Apoi Moise s-a întors în tabăra lui Israel, văzându-i cum se închinau vițelului de aur, iar el a aruncat jos tablele de piatră înaintea lui Israel.

Moise l-a întrebat pe Aron de ce a făcut vițelul și a încurajat pe Israel să apostazieze. Moise a spus la întregul Israel, “cine este de partea Domnului să vină la mine,” deoparte de apostazia vițelului de aur. Doar aceia care au rămas, care au continuat cu sfidare în rebeliunea lor, refuzând să urmeze instrucțiunea profetului lor, și-au pierdut viețile.

Ce s-a întâmplat cu vițelul de aur? A fost ars în foc până a ajuns ca praful, și apoi a fost amestecat cu apă, iar tot Israelul a fost silit să-l bea. Să ne uităm puțin mai în de aproape la aceste evenimente.

Când Moise a aruncat jos și a spart tablele de piatră, unde le-a aruncat? Le-a aruncat direct în structură.

“El a văzut Legea spartă de evrei, și în zelul său pentru Dumnezeu, **pentru a strica idolul** la care ei se închinau, el a sacrificat tablele de piatră.” Testimonies, vol 3, p 341.

Care a fost răspunsul lui Aron când Moise l-a întrebat de ce a făcut vițelul de aur? Aron a fost mândru de lucrarea sa și “a încercat să-și justifice cursa unui păcat teribil.” Testimonies, vol 3, p 341.

La ce i-a chemat Moise când el a spus lui Israel că cine este de partea Domnului, să vină să stea cu el? El i-a chemat să se separe!

“Judecățile erau aproape gata să cadă asupra mulțimii înnebunite și stupefiate. Cu toate acestea Dumnezeu în îndurarea Sa le-a dat o oportunitate să-și părăsească păcatele.

“Apoi Moise a stat la intrarea taberei, și a spus: ‘Cine este de partea Domnului?’ **Trâmbițarii au prins cuvintele, și le-a sunat prin trâmbiță,** ‘Cine este de partea Domnului? Să vină la mine’ ...Toți care s-au pocăit au avut privilegiul să stea alături de Moise.” Testimonies to Ministers, p 102.

Dumnezeu a dat la toți o oportunitate suficientă pentru a-și arăta loialitatea pentru Dumnezeu și profetul lor, în a se pocăi de păcatul lor și de apostazie prin a se separa de bunăvoie de aceia care au continuat în rebeliune și apostazie.

“Tot poporul a avut oportunitatea pentru a demonstra pocăința lor, și astfel să-și salveze viețile lor....La toți li s-a dat oportunitatea să fie loiali lui Dumnezeu. Toți care s-au umilit înaintea Lui, și care s-au pus de partea Sa, arătând că vor să asculte de El, vor fi iertați, în timp ce aceia care nu au vrut să se supună s-au condamnat singuri ca rebeli. Nu va fi nici o scuză pentru ei. La toți li s-a dat oportunitatea să-și părăsească purtarea idolatră din trecut, și să arate o determinare pentru a fi adevărați.” Review and Herald, February 11, 1909 (vol 5, p 496).

Dumnezeu și Moise a chemat să se facă o distincție clară între cei care slujesc lui Dumnezeu, și între cei care nu-i slujesc. Doar aceia care s-au umilit prin ascultare de instrucțiunile profetului lor, și s-au arătat să fie de partea lui Dumnezeu, au fost salvați. Ascultare de instrucțiunile și sfaturile

profetului lor a fost cheia pentru supraviețuirea lor. Iar astfel s-au format două grupuri distincte în tabără. Chemarea dată întregului Israel pentru a arăta de bunăvoie și în mod deschis loialitatea lor pentru Dumnezeu separându-se de aceia care au continuat în apostazie și rebeliunea vițelului de aur a fost o demonstrație pentru toți al adevăratului spirit care le-a controlat inima.

A riscat Moise ceva când a chemat pentru separare?

“Când a chemat poporul să se despartă, Moise s-a expus la mânia acelor care n-au dorit să se pocăiască, la cei mai îndrăzneți și încăpățânați, care ar fi putut să cadă asupra lui pentru a încerca să-i i-a viața. Însă Dumnezeu a fost acolo pentru a-Și susține slujitorul: El a pus în jurul său o fortificare de îngeri.” Review and Herald, July 10, 1900 (vol 4, p 199).

Cine a ales să rămână cu cei încăpățânați și nepocăiți, și să stea cu cei în rebeliunea și apostazia vițelului de aur? Am găsit trei clase.

#1. Aceia care au refuzat în mod deschis să nu se pocăiască de rebeliunea și apostazia lor, și au continuat să țină și să justifice formarea structurii. Această clasă a fost formată în mare parte din mulțimea amestecată, cei care au fost responsabili pentru facerea vițelului de aur.

“Însă un grup mare, în mare parte din mulțimea amestecată, care au instigat facerea vițelului, au fost încăpățânați în rebeliune, și n-au vrut să stea cu Moise, fie la dreapta lui sau la stânga lui.” (Aceia care au fost la mâna dreaptă a lui Moise au fost aceia care au fost separați de la început, în timp ce ceilalți de la mâna stângă a lui Moise sunt aceia care s-au unit cu ei la început, însă mai târziu s-au pocăit). Signs of the Times, May 27, 1880 (vol 1, p 160).

#2. Sunt aceia care au știut că s-au apostaziat însă au fost prea mândri să recunoască greșeala lor și să arate o pocăință adevărată prin a sta cu profetul lor. Ei au permis ca mândria lor să se interfereze cu decizia lor de a asculta de chemarea lui Dumnezeu, iar ei nu s-au umilit înaintea lui Israel separându-se de bunăvoie de apostazie și arătându-se să fie distincți.

#3. Sunt aceia care s-au umilit, însă care n-au acționat imediat să-și asculte profetul lor și să facă o distincție clară înainte ca judecata să cadă. Dacă ei ar fi trecut de partea celor loiali în mod fizic, aceasta ar fi rezolvat problema lor. Însă ei au așteptat prea mult timp pentru a acționa și nu s-au despărțit de bunăvoie de cei rebelioși, iar astfel ei au pierit împreună cu ceilalți. S-a părut că a fost mai ușor să rămână în apostazie decât să asculte de chemarea pentru a se separa de aceasta. Însă acea decizie i-a costat viața lor.

Cum a fost judecata executată împotriva acelor care au rămas în apostazie? Ei au fost uciși cu sabia. Dumnezeu a trimis mesagerii Lui pentru a ucide cu totul atât pe frate cât și pe prieten, fie bătrân sau tânăr, fie femei sau copii. Doar aceia care au rămas în apostazia vițelului de aur au fost uciși.

“Fără considerare de poziție, relație, și prietenie, liderii răi au fost uciși...” Patriarchs and Prophets, p 324.

“Doar aceia au fost uciși care au persistat în rebeliune.” Patriarchs and Prophets, p 325.

Ce s-a întâmplat cu vițelul de aur? A fost distrus cu foc și făcut praf, și chiar și fundația acestuia a fost distrus așa încât n-a mai rămas nimic.

Ce s-ar fi întâmplat dacă poporul s-ar fi ridicat și nu ar fi permis ca vițelul de aur să fie distrus? Cred că judecățile lui Dumnezeu ar fi căzut imediat asupra lui Israel, și vă voi arăta mai târziu în studiu de ce.

Structura și fundația vițelului de aur a căzut în aceeași zi în care urmașii acesteia au fost uciși. Astfel într-o singură zi a venit focul, moartea și judecata.

Ce a făcut Moise cu praful vițelului de aur? A fost pus în apă, și întreaga adunare a lui Israel a fost silit să bea din ea—chiar și aceia care n-au luat nici o parte în apostazie. De ce? De ce a trebuit ca acești oameni inocenți să bea din această apă amestecată cu acel praf? Pentru că ei au făcut parte din trupul lui Israel. Ce alt termen putem folosi pentru a explica cecece ce am spus? Responsabilitate comună. **Acești oameni au fost responsabili în mod comun, fie că au făcut ceva rău sau nu, doar prin faptul că au făcut parte de trupul rebelios a lui Israel.** (Pentru mai multă informație asupra acestui subiect important, vă rog să scrieți pentru pamfletul “De ce Suntem Socotiți Responsabili pentru Păcate Personale, Sociale, și Comune? La adresa dată în fața acestui pamflet).

Însă de ce n-au fost și ei distruși? Pentru că ei au ascultat de bunăvoie să se separe de aceia care au refuzat să asculte de profetul lor. Tot Israelul a auzit chemarea, și toți și-au folosit puterea lor de alegere să stea acolo unde au dorit influențând—fie pentru Dumnezeu și profetul lor, sau fie pentru cei rebelioși. Și nimeni n-a putut să se scuze pentru rezultatele care au urmat, pentru că toți și-au luat decizia dorită. Apoi limitele răbdării lui Dumnezeu au ajuns la sfârșit, iar judecata a fost executată.

Moise a spus la aceia care s-au separat de apostazia din tabără, “Voi ați făcut un păcat mare...” Apoi el, la comanda lui Dumnezeu, a mutat cortul prezenței lui Dumnezeu din mijlocul lui Israel, și l-a pus deaparte afară de adunare. Moise a instruit pe Israel ca toți care s-au pocăit cu adevărat de rebeliunea și apostazia lor, să meargă cu umilință afară și să se închine lui Dumnezeu la cortul Său, și să se roage pentru iertare și îndurare. Când ei s-au întors înapoi la corturile lor, Moise a intrat în cortul [Domnului] pentru a mijlocii pentru popor. Ei au așteptat cu agonie în suflet pentru vreun semn de iertare Divină, iar când stâlpul de nor s-a coborât și a stat la intrarea cortului, poporul a plâns de bucurie. Dumnezeu a iertat pe acești oameni pocăiți, iar Moise a mers iarăși sus pe Muntele Sinai unde a văzut gloria lui Dumnezeu, și s-a întors cu fața luminoasă, având cele zece porunci ale lui Dumnezeu cu el.

Haideți să examinăm aceste evenimente mai amănunțit.

Pentru că poporul lui Dumnezeu a comis acest păcat mare de idolatrie (vezi Signs of the Times, vol 1, p 160), făcând și închinându-se la un vițel de aur, cortul și prezența lui Dumnezeu au fost luate din mijlocul adunării lui Israel.

Ce alt nume este folosit pentru cortul lui Dumnezeu? Sanctuarul, sau biserica Sa. Aici vedem că biserica și prezența lui Dumnezeu au fost luate din conexia lor cu adunarea lui Israel!

“Domnul l-a îndrumat pe Moise să mute cortul Său în afara taberei lui Israel, astfel arătând poporului că Dumnezeu S-a separat de ei.” Signs of the Times, May 27, 1880 (vol 1, p 160).

Noi am descoperit deja că adunarea lui Israel a fost considerată ca fiind biserica lui Dumnezeu. Însă aici vedem că Dumnezeu și-a retras prezența și biserica Sa. Se află aici o

contradicție sau confuzie? pentru că se pare că aici sunt prezentate două biserici, fiecare fiind distinctă și separată de cealaltă. Din aceste două, care este biserica lui Dumnezeu? Este cea care are prezența Sa—care a fost mutată afară din tabăra lui Israel!

“Dumnezeu are o biserică. Aceasta nu este marea catedrală, nici instituția națională, și nici nu este diferitele denominațiuni; sunt oamenii care Îl iubesc pe Dumnezeu și păzesc poruncile Lui. ‘Acolo unde sunt doi sau trei adunați în numele Meu, **acolo sunt și Eu în mijlocul lor**’ (Matei 18:20). Unde este Hristos în mijlocul a câțiva [oameni] umili, aceasta este biserica lui Hristos, pentru că doar prezența Celui Înalt și Sfânt care locuiește în eternitate poate să constituiască o biserică.” Upward Look, p 315.

“El (Hristos) a declarat că este voia Sa ca acolo unde este El să fie biserica Sa...” SDA Bible Commentary, vol 5, p 1150.

Astfel vedem că nu este nici o contradicție sau confuzie, pentru că dacă prezența lui Dumnezeu nu este într-un anumit loc, aceasta nu poate să fie biserica lui Dumnezeu! Indiferent cât de mulți oameni suntregistrați în registrele bisericii, indiferent cât de mulți oameni susțin iarăși și iarăși că sunt biserica adevărată, dacă prezența lui Dumnezeu nu este în mijlocul lor, ei trăiesc și predică o minciună!

Deoarece prezența lui Dumnezeu a fost retrasă din congregațiunea lui Israel, ei n-au mai fost considerați a fi biserica lui Dumnezeu în acel timp, ci au fost ca și o națiune păgână!

Însă altceva s-a întâmplat datorită acestei apostazii al vițelului de aur. Moise, profetul lor, pentru că a ascultat de instrucțiunile lui Dumnezeu, s-a separat de adunarea lor, și a stat cu biserica adevărată al cortului lui Dumnezeu.

“...păcatul lor la separat desemenea pe Moise, liderul lor, de ei.” Signs of the Times, May 27, 1880 (vol 1, p 160).

Profetul lui Israel n-a mai fost în mijlocul lor pentru a-i conduce și a-i călăuzi. El a fost în biserica lui Dumnezeu, cu totul distinct și separat de tabăra și adunarea lui Israel.

Moise l-a condus pe Israel, pe toți aceia care cu adevărat s-au pocăit și umilit în ce privește această rebeliune și apostazie al vițelului de aur, pentru a-și dovedi loialitatea prin a asculta de vocea lui, și de bunăvoie să vină afară și să se separe ei înșiși de corpul adunării lui Israel. Ei au trebuit să iasă afară de bună voie—înaintea întregii adunări—și să se unească cu adevărata biserică a lui Dumnezeu din pustie. Acolo Dumnezeu le va ierta păcatul lor cel mare, primindu-i înapoi ca copii ai Lui.

“Moise a cerut ca toți care s-au pocăit și umilit cu adevărat în vederea încălcării lor, să manifeste aceasta prin a se separa înșiși de congregațiune. Înaintea întregului Israel, ei au trebuit să se îndrepte spre cortul întâlnirii, iar el să-L imploare pe Dumnezeu să le ierte încălcarea lor, și să-i primească înapoi în favoarea Sa.” Signs of the Times, May 27, 1880 (vol 1, p 160).

De ce a fost această a doua separare cerută de Dumnezeu? Nu a fost destul să se separe de păcatul și apostazia care a fost în legătură cu vițelul de aur și de cei care au sprijinit aceasta? N-au putut ei să-și arate pocăința și loialitatea pentru Dumnezeu prin a rămâne în mod fizic în acea congregațiune? Cu toate că prezența lui Dumnezeu n-a mai fost cu Israel, iar ei n-au mai fost biserica Sa, n-au putut ei să rămână în conexiune cu ei fără ca să trebuiască să se separe de bunăvoie de corpul lui Israel?

Nu. Prin a doua chemare al profetului lor să se separe a doua oară, Dumnezeu a vrut să arate cine dintre toți aceia care au pretins să-L urmeze au fost cu adevărat pocăiți de păcatele lor și care au dorit să-L asculte în toate poruncile Sale și să se unească cu El și copiii Lui, în contrast cu aceia care n-au fost sinceri în separarea lor de apostazie.

Doar aceia care au ascultat de profetul lor și care s-au separat de bunăvoie în mod fizic de corpul lui Israel s-au dovedid a fi binevoitori să continue să urmeze și să asculte de vocea lui Dumnezeu, indiferent cât ar fi costat. Restul a rămas acolo unde au fost.

Doar aceia care au rupt legătura cu corpul lui Israel au continuat să meargă pe calea cea îngustă a ascultării de Dumnezeu indiferent de ceace le-au spus oamenii, prietenii, sau rudele lor. Singurul lor scop a fost să asculte de Dumnezeu în umilință.

Dumnezeu Și-a încercat și testat poporul Său, pentru a vedea cine a dorit cu adevărat să-L urmeze, și să devină copiii Lui. Dumnezeu a binecuvântat din abundență pe cei credincioși iertându-le păcatele lor și oferindu-le legământul Său.

Acum cu toate aceste lucruri înaintea noastră, haideți să ne uităm mai în de-aproape pentru a afla motivul pentru care ni s-a scris această întâmplare, și în loc de a scrie vițelul de aur mereu, voi scrie doar inițialele acestora VA. [În limba engleză inițialele pentru vițelul de aur sau 'golden calf' sunt GC ceace s-a întâmplat să se potrivească exact cu aceleași inițiale pentru Conferința Generală care în limba engleză se scrie invers 'General Conference'. Astfel de fiecare dată când vedeți inițialele folosite pentru vițelul de aur în acest studiu, gândiți-vă la Conferința Generală].

La sfârșitul timpului profetic, Dumnezeu a chemat și a separat poporul Său sau biserica Sa din Egipt, și le-a dat profetul și mesagerul Său pentru a-i instrui și a-i conduce în țara promisă. O mulțime amestecată i-a acompaniat, formați din egipteni și israeliți care au fost legați împreună prin căsătorie—fiind jumătate a-i lui Dumnezeu, sau fără să fie uniți pe deplin cu ei.

Biserica a sosit la Marea Roșie iar credința lor a fost testată. Dumnezeu Și-a eliberat poporul Său prin marea Sa putere, pentru a dovedi că El este deasupra autorității umane, și că El trebuie să fie ascultat mai presus de orice. Dumnezeu i-a condus prin mare făcând-o uscată, iar ei au continuat spre Muntele Sinai. De-a lungul călătoriei lor mâncarea lor s-a terminat, iar mulțimea amestecată a început să murmure și să se plângă, și curând tot Israelul s-a unit împreună cu ei. Apoi Dumnezeu a trimis mana, hrana Lui aleasă pentru poporul Său.

Apoi apa lor s-a terminat în valea Refidim, iar ei în loc să se încreadă în Dumnezeu și în umilință să-L roage să le trimită apă înviorătoare pentru a le potoli setea, ei s-au rebelat împotriva lui Dumnezeu și profetului lor. Ei au fost suspicioși și s-au îndoit dacă profetul lor a fost cu adevărat condus de Domnul. Au fost instrucțiunile lui din înțelepciunea sa, sau au fost cu adevărat de la Domnul? Îndoielile și necredința s-au răspândit repede în adunare, și multe semințe au fost semănate care au produs o recoltă rea în viitor. Dumnezeu le-a dat apă, iar Israel a mers mai departe.

Alți lideri ai bisericii au fost aleși, iar Israel a fost mai bine organizat. Când poporul a sosit la Muntele Sinai, Dumnezeu s-a manifestat liderilor conducători ai congregațiunii într-o adunare deosebită. Dumnezeu a făcut un legământ cu Israel, și tot poporul a agreat să-L urmeze pe Dumnezeu.

Moise s-a depărtat de adunare pentru a merge pe Muntele Sinai, lăsându-l pe Aron ca guvernator sau magistrat al întregii biserici. Curând după ce Moise a plecat, semințele îndoielii și ale necredinței au răsărit în nesupunere și rebeliune împotriva lui Dumnezeu și al profetului lor.

Semințele rele au produs un seceriș blestemat. Ei au încuviințat doar să-L urmeze pe Dumnezeu și profetul lor, însă înăuntrul lor ei au rămas rebelioși ca întotdeauna. Lor nu le-a plăcut felul în care profetul lor îi conducea—arătându-le întotdeauna păcatele lor și muștrându-i pentru acestea.

Această rebeliune s-a răspândit ca focul sălbatic, iar majoritatea liderilor și al poporului s-au unit împreună și au venit la Aron, spunându-i să le facă un dumnezeu vizibil căruia să i se închine. Ei au fost obosiți de Dumnezeu și de profetul lor spunându-le ce să facă și cum să fie conduși. Ei au dorit să urmeze calea lor proprie și să-și aleagă liderul lor dorit. Ei au vrut să se întoarcă în Egipt, și au dorit să se asemene atât de mult cu ei așa încât să fie acceptați.

Aron a văzut să biserica a vrut să-L părăsească pe Dumnezeu și profetul lor, însă el a făcut o decizie greșită și s-a supus dorințelor lor. Satana a intrat înăuntru și le-a controlat mințile, iar el acum a devenit liderul lor invizibil în locul lui Dumnezeu.

Aron, care a fost acum liderul lor principal sau președintele, a poruncit bisericii să-i aducă aurul lor pentru a le face un dumnezeu. Adunarea a ascultat de bunăvoie și fără întrebări, devenind la fel de vinovați în această faptă prin a dăruia lui Aron aurul lor, care ar fi trebuit să meargă pentru a slăvi pe Dumnezeu.

Din aceste mijloace, VA (Conferința Generală) a fost făcut pentru a fi noul lor dumnezeu, și a fost așezat deasupra unei fundații pentru a-l așeza înaintea tuturor ochilor întregii biserici. Aceasta a fost făcută și terminată cu puțin timp înainte de sosirea profetului.

Liderii bisericii s-au unit cu președintele lor, după cum s-a poruncit întregii biserici să se plece și să se închine la structura vitelului de aur ca la dumnezeul lor. Adunarea a ascultat ca un singur om după cum ei stimează instrucțiunile liderilor ca fiind vocea dumnezeului lor. Ei au uitat adevăratul Dumnezeu și legământul lor de a asculta doar de vocea Sa, iar ei au urmat orbește și cu totul instrucțiunile liderilor bisericii lor pentru a se închina la VA (Conferința Generală).

Dumnezeu a spus profetului că o teribilă orbire spirituală a venit asupra întregii biserici. Liderii lor și-au pierdut toată judecata, și au pus întunericul pentru lumină prin formarea structurii și fundației al VA ca dumnezeul lor. Ei au ales apostazia, au trădat încrederea sfântă, iar Satana și-a plantat steagul său în mijlocul lor—pretinzând a fi teritoriul și biserica lui.

Dumnezeu a declarat că judecățile Sale vor cădea asupra adunării datorită acestei mari urâciuni, însă profetul lui Israel și adevăratul conducător Îl imploră pentru îndurare. Dumnezeu acceptă să Își reține judecățile **doar pentru acest timp**, iar profetul s-a întors la congregațiune cu tablele de piatră al poruncilor lui Dumnezeu în pozesia sa.

Văzând profetul cece s-a întâmplat, a aruncat poruncile lui Dumnezeu direct în structura VA, astfel stricând forma și structura sa. El a întrebat pe Aron de ce a condus pe popor în apostazie, de la Dumnezeu la formarea VA. Aron nu s-a pocăit, ci a oferit scuze pentru a încerca să justifice formarea VA și fundația acesteia.

Întregul corp al bisericii au fost responsabili în mod comun și vinovați în această apostazie datorită faptului că au făcut parte din această congregațiune. Astfel cei sfinți au fost amestecați cu cei nesfinți, iar profetul își riscă viața prin a-și ridica vocea înaintea întregii biserici spunând: “Cine este de partea Domnului, să vină la mine și să refuze să mai stea cu cei rebelioși și cu apostazia VA. Părășiți steagul lui Satana, și distingeți-vă prin a nu-l mai urma și susține.” Linia de demarcație dintre poporul pocăit și adevărat al lui Dumnezeu și urmașii lui Satana trebuie să fie făcută clară. Trâmbițarii au înțeles această solie de separare și au răspândit-o de-a lungul întregii biserici așa ca toți să audă solia, iar astfel la toți li s-a dat o oportunitate suficientă pentru a asculta.

Decizia tuturor a fost făcută—prezența lor fizică a arătat cu toată influența ei unde a fost inima lor, și unde și-au atașat afecțiunile. S-a văzut că marea majoritate, în mare parte din mulțimea amestecată, care au instigat și care au fost principalii lideri în această apostazie al VA, au rămas împreună cu aceia care au refuzat să facă o decizie. Aceștia au fost în vâla deciziei—sau cei care nu vor să meargă nici la dreapta, nici la stânga. Ei au văzut atât de mulți prieteni care au ales să stea de partea apostaziei, iar aceasta le-a orbit gândirea așa încât ei n-au ales să asculte de Dumnezeu, și deasemenea au rămas în legătură cu ei.

Însă timpul a venit, și limita răbdării lui Dumnezeu a ajuns la sfârșit. El și-a trimis solii Săi—cei cu armele de ucidere—să meargă în mijlocul bisericii, prin mijlocul lui Israel, și să lovească, fără să lase pe cineva, și să ucidă cu totul pe toți cei care au continuat în apostazia VA—fie tânăr sau bătrân, fie frate sau prieten, femei și copii—până când au mers de la un capăt la celălalt al bisericii.

Apoi Moise le-a spus acelora care s-au pocăit și care au venit la el, că ei au făcut un păcat și o crimă mare împotriva lui Dumnezeu. El a mutat cortul prezenței lui Dumnezeu și adevărata biserică departe de corpul lui Israel. Prezența lui Dumnezeu și adevărata biserică n-au mai fost în legătură cu ei—fiind cu totul distincte și separate de congregațiune. Ei n-au mai fost considerați a fi biserica lui Dumnezeu, ci au fost o națiune fără a mai face parte de o biserică.

Profetul deasemenea s-a separat de bunăvoie de ei și a fost acum cu Dumnezeu și cu adevărata Sa biserică. Acum el i-a chemat pe toți care au fost cu adevărat pocăiți și care au dorit să continue să asculte de vocea și instrucțiunile lui Dumnezeu, să dovedească aceasta prin a ieși afară de bunăvoie și să fie separați—separându-se de congregațiune și de corpul lui Israel, sau de fosta biserică a lui Dumnezeu.

Lideri, rude, prieteni, nimeni, sau chiar rațiunea lor n-a putut să-i oprească pe acești credincioși de a se umili prin a asculta de această chemare de la Dumnezeu. **Ei au ieșit afară de bunăvoie, fără să fie forțați în vreun fel sau să fie dați afară în mod fizic, înaintea întregii adunări, pentru a se uni cu adevărata biserică și pentru a sta cu profetul lor.**

Dumnezeu a văzut că această separare a fost o necesitate pentru a dovedi care au fost cu adevărat binevoitori să urmeze vocea și instrucțiunile Sale fără a fie folosită forța—aceaia care vor refuza să urmeze rațiunea și înțelepciunea omului.

Doar aceia care s-au umilit, care au venit afară și s-au separat de congregațiune, au fost binecuvântați de Dumnezeu. El a iertat pe acești copii ascultători de toate păcatele lor, aducându-i înapoi în favoarea Sa, în timp ce aceia care au rămas în legătură cu congregațiunea care a fost părăsită de Dumnezeu, n-au luat parte la legământul și binecuvântările Sale.

Moise iarăși pe munte, a fost în comuniune cu Dumnezeu și a venit înapoi cu fața sa luminată, plină de slava lui Dumnezeu, și deasemenea cu legământul veșnic în posesia sa.

Toată această apostazie, judecată, moarte, și nevoia pentru tot poporul adevărat a lui Dumnezeu de a se distinge de apostazie prin a ieși afară și separându-se de corpul lui Israel, s-a întâmplat pentru că un om care a fost investit cu autoritate asupra întregii congregațiuni, a ales să se depărteze de Dumnezeu. Apoi el le-a format structura și fundația VA—punând lumina pentru întuneric și întunericul pentru lumină, iar Satana a devenit liderul lor invizibil în locul lui Dumnezeu, conducând pe majoritatea bisericii în rebeliune, apostazie și moarte.

Unii pot deja să vadă scrierea de pe zid doar din această istorie, iar pentru aceștia nu trebuie să merg mai departe. Însă pentru majoritatea celorlalți, ce are de-a face această istorie tristă cu biserica Adventistă de ziua a Șaptea și membrii ei de astăzi?

Sora White ne dă această mărturie după ce a descris apostazia vițelului de aur, și ne spune: “Noi trebuie să fim atenți ca să nu suferim aceeași soartă pe care a avut-o Israelul din vechime. Istoria neascultării și căderii lor a fost scrisă pentru instruirea noastră, pentru ca să evităm a face cum au făcut ei. A fost scrisă ‘pentru învățătura noastră, peste care au venit sfârșiturile veacurilor.’ Dacă trecem pe lângă aceste precauții și avertizări, dezvoltând aceleași trăsături de caracter pe care le-au dezvoltat israeliții, ce scuză putem aduce?” Review and Herald, July 10, 1900 (vol 4, p 200).

“Nouă ni s-a dat avertizarea...” Testimonies to Ministers, p 101.

De ce credeți că dânsa ar avertiza în mod specific biserica AZȘ și membrii ei să fie atenți să nu repete această istorie particulară al lui Israel? Dânsa chiar a spus bisericii să citească această istorie al rebeliunii și apostaziei bisericii lui Israel în formarea structurii și fundației vițelului de aur, cel puțin o dată pe săptămână!

“Vă îndemn ca aceste capitole să fie citite cel puțin o dată pe săptămână.” Testimonies to Ministers, p 98-99.

De ce ar spune dânsa bisericii AZȘ să studieze în mod particular această apostazie al formării vițelului de aur atât de mult? A realizat dânsa că deoarece AZȘ sunt Isrelul modern a lui Israel (Testimonies, vol 2, p 109), că ei vor fi în mare pericol de a merge pe urmele Isrelului din vechime? Că biserica AZȘ ar putea să fie aceia care să repete această mare și teribilă apostazie a lui Israel, și să formeze un vițel de aur la care toți AZȘ trebuie să se închine ca la dumnezeul lor?

După ce a descris această apostazie în particular a lui Israel, dânsa a avertizat apoi biserica AZȘ în mod explicit:

“Pericolele noastre nu sunt mai mici, ci sunt mai mari decât au fost cele ale evreilor. Vor fi ispite care vor cauza gelozii și murmurări, și va fi o rebeliune deschisă așa cum e scrisă despre Israelul din vechime.” Review and Herald, March 14, 1899 (vol 4, p 25).

A dat biserica AZȘ atenție la aceste avertizări și a urmat sfatul? Sau și-a închis ochii și urechile spre a merge pe urmele pașilor lui Israel repetând istoria rebeliunii și apostaziei vițelului de aur? Dacă ei într-adevăr repetă această istorie, atunci vom vedea toate evenimentele repetate.

Astfel întrebarea rămâne: “Repetă cu adevărat biserica AZȘ istoria Israelului din vechime? Pentru a răspunde la această întrebare importantă, noi trebuie să revizuim ceva din istoria bisericii AZȘ pentru a vedea dacă ei repetă aceasta.

Așa cum Dumnezeu a condus pe poporul Său din vechime afară din Egipt, tot așa El a condus pe Israelul modern afară din lume.

“Istoria Israelului din vechime este o ilustrație izbitoare al experienței din trecut al corpului Adventist. Dumnezeu a condus pe poporul Său în mișcarea Adventă, chiar așa cum i-a condus pe copiii lui Israel din Egipt. În timpul mării dezamăgiri credința lor a fost testată așa cum a fost cea a evreilor la Marea Roșie.” Spirit of Prophecy, vol 4, p 291.

Dumnezeu a condus pe Israelul Său modern—poporul Său Advent—afară din lume, și i-a trecut prin experiența Mării Roșii în ordine pentru a le testa credința în El.

Cine a fost liderul invizibil al acestui popor Advent? Hristos! Pe cine a ridicat Hristos pentru a fi liderul principal și vizibil al poporului Său—pentru a fi solul Domnului, și pentru a instrui și a conduce pe poporul Său în țara promisă al Cerului? Ellen Gould White. Vedem noi o mulțime amestecată acompaniind poporul Advent, și cum li s-a permis mai întâi să intre în biserică?

“...prin conformitate cu lumea un grup amestecat va fi adus înăuntru în biserică.” Review and Herald, August 23, 1892 (vol 2, p 589).

Am găsit noi o asemenea conformitate după lume luând loc în istoria bisericii AZŞ? În anul 1856, sora White a scris:

“Apoi am fost îndreptată spre anii 1843 și 1844. Acolo a fost un spirit de consacrare care acum nu este. Ce a venit asupra poporului deosebit a lui Dumnezeu? Am văzut conformitatea după lume, dorința de a nu suferi pentru numele adevărului.” Testimonies, vol 1, p 128.

Astfel vedem că biserica într-adevăr s-a conformat după lume, și o mulțime amestecată a fost permisă să intre în mijlocul bisericii. Însă vor începe aceștia să se rebelieze și să murmure împotriva voinței lui Dumnezeu așa cum s-a întâmplat în vechime? Dânsa continuă:

“Am văzut o lipsă mare de supunere voinței lui Dumnezeu....Am văzut că mulți care pretind să creadă adevărul pentru aceste ultime zile cred că este ciudat că copiii lui Israel au murmurat în călătoria lor; ca după lucrările minunate ale lui Dumnezeu pentru ei, să fie atât de nerecunoscători încât să uite cecece El a făcut pentru ei. Îngerul a spus: ‘Voi ați făcut și mai rău decât ei.’” Testimonies, vol 1, p 128-129.

Cum am făcut noi și mai rău decât ei? Pentru că noi avem istoria lui Israel din vechime la care ne putem uita. A fost scrisă pentru exemplul și avertizarea noastră, iar dacă ne închidem ochii la istoria lor atunci suntem destinați să o repetăm. Deasemenea avem un profet care ne avertizează când repetăm ceva din istoria lor. Astfel să fi făcut și mai rău decât Israelul din vechime, noi ar fi trebuit să ignorăm și să refuzăm a asculta atât de istorie cât și de profet.

Cum pot AZŞ să discearnă cine reprezintă mulțimea amestecată din mijlocul lor? Aduceți-vă aminte că acest grup n-a fost pe deplin unit cu poporul lui Dumnezeu –fiind jumătate egipteni și jumătate israeliți. În simbolismul Bibliei, Egiptul este sinonim cu lumea. Așadar, mulțimea amestecată sunt aceia care sunt jumătate lumești și jumătate cu Dumnezeu–sau nu sunt cu totul uniți cu poporul adevărat a lui Dumnezeu, servindu-L doar pe jumătate. Ei doar pretind să urmeze instrucțiunile și sfaturile lui Dumnezeu, însă ei rămân în legătură cu lumea. Ei nu sunt cu totul convertiți lui Dumnezeu, sau cu alte cuvinte sunt–“Laodiceeni.”

Îl servește laodiceanul cu adevărat pe Dumnezeu jumătate de timp, în timp ce cealaltă jumătate de timp o petrece în lume? Nu!

“A fi jumătate creștin, și jumătate un om lumesc, aceasta te face un precent [1%] creștin și restul lumesc.” Testimonies, vol 2, p 264.

Acesta e motivul pentru care liderii din apostazie, și liderii principali în toată răutatea lor au fost primii să murmure și să se plângă. Ei au fost o piedică continuă și o capcană pentru poporul adevărat a lui Dumnezeu, și în mod continuu căutau greșeli la profetul lor. Deaceia au fost în mod continuu predispuși să se rebelieze, ei au trecut cu vederea faptul că țara promisă s-a făgăduit lui Israel **doar pe condiția ascultării lor de Dumnezeu**. Ei au fost în mare parte ai lumii, și doar au pretins să urmeze și să asculte de Dumnezeu, însă au fost neconsacrați. Aceste mulțimi amestecate, sau laodiceeni, sunt acum prin toate rândurile bisericii.

În vechime, care trei evenimente s-au petrecut după ce Israel a părăsit Marea Roșie?

#1. Dumnezeu le-a oferit mâncarea Sa aleasă mana pentru hrana lor.

#2. Israel a devenit organizat.

#3. Rebeliunea lor împotriva lui Dumnezeu și profetului lor la apele lui Masa sau Meriba s-a întâmplat în câmpia Refidim.

A repetat biserica AZȘ această istorie?

#1. A trimis Dumnezeu dieta Sa aleasă din cer poporului nostru? Da! În 1863, profeta noastră, în timp ce a fost în Michigan, a primit o viziune de la Dumnezeu pentru reforma sănătății. Astfel Dumnezeu a arătat pentru AZȘ dieta Sa aleasă, iar în vechime doar mulțimea amestecată a fost cea care s-a plâns și a murmurat împotriva acesteia. Astfel dacă auziți pe cineva care se plânge de reforma sănătății, ei chiar s-au arătat a face parte de mulțimea amestecată modernă de astăzi!

#2. A devenit biserica AZȘ organizată așa cum a fost Israel? Da! În 1863 s-a format Conferința Generală, iar Biserica Adventistă de ziua a Șaptea a fost organizată. Însă de ce a fost Conferința Generală organizată în primul rând?

“Biserica lui Hristos este organizată pentru scopuri misionare.” Review and Herald, September 12, 1907 (vol 5, p 358).

“Organizație simplă și ordine în biserică sunt arătate în scripturile Noului Testament, iar Domnul a hotărât acestea pentru unitatea și perfecțiunea bisericii.” Loma Linda Messages, p 816 (Letter 178, December 6, 1909).

Astfel orice altceva este făcut decât pentru “scopuri misionare” sau un pas în jos de la “simpla organizație” este un pas mai departe de a fi biserica lui Hristos, iar astfel diviziuni și imperfecțiuni vor fi aduse în biserică.

#3. S-a rebeliat biserica AZȘ desemenea împotriva lui Dumnezeu și împotriva profetei noastre așa cum a făcut Israelul la apele lui Masa? Aduceți-vă aminte că aici a fost unde Israel, în loc să se încreadă în Dumnezeu și în umilința să-I ceară apă înviorătoare pentru potolirea setei lor, s-au rebeliat împotriva Lui. Aici este unde ei au devenit suspicioși și s-au îndoit dacă într-adevăr profetul lor a fost cu adevărat condus de Dumnezeu—dacă instrucțiunile profetului lor au fost de la Dumnezeu, sau dacă au fost din înțelepciunea și priceperea lui. Aici a fost unde îndoielile și necredința s-au răspândit repede în congregațiune, iar semințele rele au fost semănate pretutindeni. A repetat biserica AZȘ această rebeliune? Da!

În 1888, la sesiunea Conferinței Generale din Minneapolis, Dumnezeu a impresionat liderii bisericii să se umilească și să se pocăiască de păcatele lor. Aici a fost unde Dumnezeu a dorit ca liderii noștri să privească spre El în umilință, și să-I ceară apele înviorătoare să vină peste ei spre a le potoli setea. Dumnezeu a încercat să pregătească calea pentru coborârea ploii târzii și spre a sfârși lucrarea Sa pentru ca poporul Său să meargă acasă. Însă așa cum Israelul din vechime s-a rebeliat împotriva lui Dumnezeu, tot așa au făcut liderii bisericii AZȘ.

“Oamenii din poziții responsabile L-au dezamăgit pe Isus. Ei au refuzat binecuvântări prețioase, și au refuzat să fie canale de lumină, așa cum El a vrut ca ei să fie. Cunoștința pe care ar trebui s-o primească de la Dumnezeu...ei refuză s-o accepte, și astfel devin canale de întuneric. Spiritul lui Dumnezeu este întristat.” Manuscript Releases, vol 11, p 243-244 (Manuscript 13, 1889).

Dânsa ne scrie în Selected Messages, book 1, p 234-235 că Satana, prin frații conducători l-a ținut pe Dumnezeu că să nu ne dea Spiritul Său cel Sfânt—“într-o mare măsură”—asupra poporului

nostru. Deasemenea ne spune în Testimonies to Ministers, p 467-468, că Spiritul Sfânt a lui Dumnezeu cu solia neprihănirii lui Hristos **“au fost tăiate, s-a vorbit împotriva lor, au fost ridiculizate și refuzate,”** și că religia multor Adventiști **“va fi religia Israelului apostaziat.”**

Dânsa ne spune iarăși:

“Însă tot universul cerului a văzut felul rușinos în care Isus Hristos a fost tratat și care a fost reprezentat de Duhul Sfânt. Dacă Hristos ar fi fost înaintea lor, ei L-ar fi tratat într-o manieră asemănătoare în care iudeii L-au tratat pe Hristos.” Special Testimonies, Series A#6, p 20.

Cum L-au tratat iudeii pe Hristos? Ei L-au bajocorit, L-au biciuit, și L-au crucificat!

Care grup a condus rebeliunea? Mulțimea amestecată, și același fel de grup de conducători principali au condus aici. Însă de cine altcineva a început Israel să se îndoiască și să fie suspicioși? De profetul lor, și la fel s-a întâmplat în această rebeliune în Minneapolis!

“...un spirit ferm, decis și de încăpățănare a învăluit inimile, iar aceia care ar fi putut să cunoască din harul lui Dumnezeu și care ar fi putut o dată să simtă puterea schimbătoare asupra inimilor, au fost înșelați, prostiți, lucrând sub o decepție de-a lungul acelei întâlniri....Patimile lor josnice au fost stârnite și a fost o oportunitate bună pentru ei să manifeste spiritul de gloată....

“Astfel a fost în vânzarea, judecata și crucificarea lui Isus...și spiritul satanic a luat control și a mișcat cu putere asupra inimilor umane, care au fost dechise pentru îndoieli și amărăciune, mânie și ură. Toate acestea au predominat în acea întâlnire....

“Am fost surprinsă să aud voci unindu-se în această rebeliune și pe aceia cu care am lucrat în anii din trecut, ca fără nici o evidență, sau vreo cunoștință sigură de vreo schimbare în sora White ei au fost duri, îndrăzneți și hotărâți s-o denunțe. Am fost reprezentată ca spunând lucruri neadevărate...Am văzut că ei au fost determinați să nu-mi accepte mărturia....

“După ce am auzit aceste lucruri inima mea s-a cufundat înlăuntrul meu. Niciodată nu mi-am pus înaintea minții mele ce dependență putem să avem în aceia care pretind să ne fie prieteni când spiritul lui Satana va găsi o intrare în inimile lor. M-am gândit la criza din viitor, și simțăminte pe care niciodată nu le voi putea pune în cuvinte, pentru un timp scurt m-au biruit. ‘Luați seama la voi înșivă. Au să vă dea pe mână soboarelor judecătorești, și veți fi bătuți în sinagogi; din pricina Mea veți fi duși înaintea dregătorilor și înaintea împăraților, pentru ca să le slujiți de mărturie împotriva lor.’ [Marcu 13:9].

“Fratele va da la moarte pe fratele său, și tatăl pe copilul lui; copiii se vor scula împotriva părinților lor, și-i vor omorâ . Veți fi urâți de toți pentru Numele Meu; dar cine va răbda până la sfârșit, va fi mântuit.’ [Marcu 13:12-13].

“Toate acestea au trecut prin mintea mea ca lumina fulgerului și mi-am dat seama cât de puțin ne putem încrede sau depinde în prietenia oamenilor...Același spirit l-a condamnat pe Domnul vieții și slavei.” Manuscript Release, #574, p 11-13 (Letter 14, 1889).

A. T. Jones a văzut exact cecece s-a întâmplat, și ne spune:

“...ce au refuzat frații din acea poziție înfricoșătoare în care au stat la Mimeoapolis? Ei au refuzat ploaia târzie, marea strigare al soliei îngerului al treilea....

“...Spiritul Domnului a fost acolo să le spună că ei au făcut-o, n-a fost așa? Însă când ei au refuzat marea strigare, învățătura neprihănirii; și apoi Spiritul Domnului, prin profeta Lui, a stat acolo și ne-a spus ce au făcut, atunci ce s-a întâmplat? Oh! Apoi în mod simplu ei au așezat-o pe profetă deoparte cu toți ceilalți.” 1893 General Conference Bulletin, p 183.

Sora White deasemenea a văzut clar ce s-a întâmplat, iar dânsa n-a vrut să aibe nici o parte în aceasta.

“Când mi-am propus să plec din Minneapolis, îngerul Domnului a stat lângă mine și mi-a spus: ‘Nu așa; Dumnezeu are o lucrare pentru tine de făcut în acest loc....Te-am pus în locul potrivit pentru tine, iar cei care nu sunt în lumină n-o vor recunoaște; ei nu vor primi mărturia ta; însă voi fi cu tine...’” Manuscript Releases, vol 14, p 108-109 (Letter 2a, 1892).

În 1888, în mod simbolic la apele lui Masa, liderii VA și ai bisericii AZȘ au refuzat ploaia târzie, ei au refuzat marea strigare, și ei L-au refuzat pe Duhul Sfânt și pe Isus. Însă ei nu au refuzat doar toate acestea, ci deasemenea au refuzat pe sora White ca profet al lor refuzând să recunoască poziția ei—care a fost aceasta? Poziție de lider principal și vizibil al poporului nostru!

Liderii bisericii AZȘ au ales propriile lor căi de conducere, și fără nici o îndoială ei au făcut și mai rău decât Israelul din vechime. Multe semințe rele au fost semănate de-a lungul rândurilor noastre, și sora White a trimis o avertizare poporului nostru în 1889.

“Nu uitați că cele mai periculoase capcane pe care Satana le-a pregătit pentru biserică vor veni prin membrii ei însăși...” Testimonies, vol 5, p 477.

Din 1889, unde ar fi trebuit să se uite în mod special Adventiștii pentru capcana lui Satana care a fost pusă înaintea lor? Este din partea lumii sau celelalte biserici așa cum am fost învățați? Nu, ci este de la biserica lor, așa cum a fost în vechime!

Au continuat liderii mulțimii amestecate laodiceene să nutrească această rebeliune împotriva lui Dumnezeu și profetului lor? Dânsa ne scrie în 1890:

“Prejudecățile și opiniile care au predominat la Minneapolis nu sunt moarte nicidecum; semințele care au fost semănate acolo în inimile unora sunt gata să răsară la viață și să aducă un seceriș asemănător. Firele încolțite au fost tăiate, însă rădăcinile n-au fost scoase niciodată, iar ele și acuma își aduc roadele lor nesfinte pentru a otrăvi judecata, a perverti percepțiile, și a orbi înțelegerea...

“Cu mulți strigătul inimii lor a fost, ‘noi nu îl vom avea pe acest Om să împărătească peste noi.’ **Baal, baal, este alegerea noastră...**pentru că lor le place calea lor înșiși, și părăsesc calea Domnului....

“**Pașii care sunt făcuți acum de câțiva nu pot să fie urmați de poporul rămășiței lui Dumnezeu.** Calea ta nu poate să fie susținută de Domnul....însă Domnul să ferească pe aceia care pretind a fi păzitorii încrederii sfinte să trădeze interesele cauzei lui Dumnezeu prin sugestiile insinuate de înșelăciunile dușmanului neprihănirii.” Testimonies to Ministers, p 467-471.

“Cât timp se vor ține oamenii de la inima lucrării împotriva lui Dumnezeu? Cât timp îi vor susține oamenii în lucrul acesta? Dați-vă la o parte din cale, fraților. Dați-vă mâna jos de pe chivotul lui Dumnezeu, și lăsați ca Spiritul lui Dumnezeu să vină înăuntru și să lucreze cu mare putere....

“Dacă puteți să-mi arătați că lucrarea înainteză, vom spune amin; însă noi n-o vedem....Noi vrem să vedem oameni care au acreditarea divină și care poartă această lucrare în ultimele zile până când va fi terminată. **Dumnezeu va da la toți o șansă dacă ei o vor accepta.**” Sermons and Talks, vol 1, p 127 (Manuscript 9, February 3, 1890).

Au acceptat liderii bisericii AZȘ această șansă pentru a se schimba din a fi o mulțime amestecată și slujitorii Diavolului, să devină iarăși slujitorii și copiii lui Dumnezeu?

După ce Israel a sosit la Sinai, care trei evenimente s-au întâmplat?

- #1. O adunare specială a fost chemată.
- #2. Prezența profetului lor a fost luată din tabăra lui Israel.
- #3. A luat loc rebeliunea și apostazia vițelului de aur.

A urmat biserica AZȘ această istorie?

#1. În vechime când s-a chemat o adunare specială de liderii conducători, Spiritul lui Dumnezeu a fost descoperit acestori lideri. Ei împreună cu tot Israelul, au acceptat să urmeze pe Domnul Dumnezeu în tot ce au fost instruiți, cu toate că inimile multora au fost încă negre și rebelioase ca întotdeauna! Și la fel este cu Israelul modern!

În 1891, o sesiune a Conferinței Generale a fost chemată, și toți liderii s-au adunat în biserică împreună. Însă ce au făcut liderii bisericii? Au încuviințat doar să urmeze și să asculte de instrucțiunile și lumina lui Dumnezeu, în timp ce înăuntrul lor au rămas rebelioși și împietriți ca întotdeauna? Sau s-au pocăit de greșelile lor din trecut, și s-au unit împreună spre a sfârși lucrarea sub călăuzirea și instruirea Duhului Sfânt? Dânsa ne-a scris în 1901 referindu-se la această adunare:

“...10 ani în urmă când am fost adunați în conferință (1891), iar Spiritul și puterea lui Dumnezeu au venit în adunarea noastră, arătând că Dumnezeu a fost gata să lucreze pentru poporul nostru, **dacă ei ar fi venit într-o ordine corespunzătoare de lucrare**. Frații au încuviințat la lumina pe care Dumnezeu a trimis-o, însă acolo au fost aceia care au fost legați cu instituțiile noastre, în mod special cu Review and Herald și cu conferințele, care au adus un element de necredință, așa încât lumina care a fost dată nu s-a acționat asupra ei. **Aceasta a fost încuviințată, însă nici o schimbare deosebită n-a fost făcută...**” 1901 General Conference Bulletin, p 23.

#2. Profetul lui Israel a fost luat din adunarea lui Israel, s-a întâmplat aceasta în biserica AZȘ? A fost profeta noastră luată din biserica noastră? Da! Pe 12 Septembrie, 1891, sora White a fost la bordul unui vapor “Alamenda”, navigând spre Australia.

_____ Însă a fost dânsa chemată acolo așa cum Moise a fost chemat de Dumnezeu? Sau a fost forțată de mulțimea amestecată al conducerii Conferinței Generale al bisericii AZȘ încercând s-o oprească de a nu avertiza pe popor despre ceea ce se petrecea? A îmbarcat-o liderii bisericii laodiceene pentru ca s-o trimită în Australia “să scape de ea”?

_____ Voi cita o declarație dintr-un articol produs de cei care se îngrijesc de scrierile lui E. G. White [White Estates] pe 2 Iulie, 1986. Acest articol a fost făcut de Robert Olson care este la capul conducerii scrierilor sorei White, astfel nu putem să fim mai oficiali decât această declarație. El ne spune pe pagina 2:

_____ “În 1891 liderii bisericii noastre s-au scăpat de sora White trimițând-o în Australia.”

_____ Sora White a spus exact același lucru: “că oamenii din Battle Creek (conducerea Conferinței Generale) să simtă că noi trebuia să plecăm atunci când am plecat a fost ca rezultat al plănuirii omului și nu a Domnului” Letter 127, 1896.

Însă au reușit liderii bisericii să-i păstreze gura închisă prin a o trimite departe astfel ca dânsa să nu îi mai mustre și să avertizeze pe poporul nostru? NU! În timp ce dânsa a fost încă navigând pe ocean înainte de a ajunge în Australia, le-a scris înapoi spunându-le:

“Și când oamenii din cele mai înalte poziții responsabile nu fac nici o diferență între aceia care Îl slujesc pe Dumnezeu și aceia care nu-I slujesc, ei arată că ochii lor nu sunt îndreptați spre gloria lui Dumnezeu; deaceia întregul lor trup este plin de întuneric...”

“**Puterea întunericului și-a pus deja amprenta și prescripția asupra lucrării** care ar trebui să stea nepătată, nepoluată de înșelăciunile viclene ale lui Satana. Noi ne ridicăm vocile în avertizare...Vai de cel care nu are înțelepciune de sus ci de jos!” Testimonies to Ministers, p 273, 277.

#3. Apostazia vițelului de aur.

Ce s-a întâmplat când Moise a fost absent din adunarea lui Israel? Semințele rele care au fost semănate la apele lui Masa, au răsărit și au produs un seceriș de rebeliune și apostazie. Mulțimea amestecată s-a ridicat împreună cu majoritatea poporului Israel înapoia lor, și a instigat în facerea vițelului de aur. Ei au ales un alt lider vizibil în locul lui Moise, iar omul a început să se uite la om, în lucrările omului.

A luat loc această apostazie al vițelului de aur și al acestei rebeliuni în biserica AZȘ deasemenea? Vor răsări semințele rele semănate în Minneapolis de liderii mulțimii amestecate, aducând un seceriș de o asemenea rebeliune și apostazie așa cum s-a întâmplat cu Israel? Se va cere să se facă noi dumnezei pentru poporul nostru cărora să i se închine? Va fi o structură așezată pentru formarea vițelului de aur chiar în mijlocul nostru, și poporul nostru va fi condus **să se închine acestei imagini fiarei** sau vițelului? Aceasta poate să se întâmple dacă oamenii din pozițiile înalte de responsabilitate din biserică vor fi cum a fost Aron.

Toată apostazia și rebeliunea vițelului de aur a atârnat de cum Aron a reacționat spre ce cursă să urmeze cu poporul, și tot așa e cu biserica. Au fost acolo Aroni reprezentăți în liderii bisericii?

“Noi avem Aroni de bunăvoie în zilele noastre, aceia care au poziții de autoritate în biserică și care sunt la fel cu un popor neconsacrat...” Signs of the Times, May 20, 1880 (vol 1, p 158).

Dacă acolo au fost mai mulți de câțiva Aroni în biserică în acel timp, atunci noi suntem destinați să repetăm această istorie al vițelului de aur. Cât de mulți au fost acolo?

“**Aron reprezintă cazul unui număr mare care compune bisericile din această zi.**” Signs of the Times, May 27, 1880 (vol 1, p 160).

Care a fost primul pas în istoria lui Israel pe care mulțimea amestecată și poporul l-a făcut după ce Aron a decis să le împlinească cererile lor? **Aron a devenit liderul lor vizibil și principal sau președinte în locul profetului lor.** S-a întâmplat aceasta în biserică? Pentru că dacă liderul bisericii AZȘ își asumă titlul de președinte al întregii congregațiuni în Adventism, atunci apostazia vițelului de aur a început în biserica AZȘ!

Noi putem să vedem clar acum că biserica are un președinte asupra întregii biserici, însă cine a fost primul președinte care a început să folosească această poziție ca justificare pentru a controla biserica în loc să lase pe profeta noastră să conducă? G. I. Butler. Când a fost prima dată când și-a asumat acest titlu, ca conducător principal vizibil al bisericii, departe de profeta noastră? Dânsa a declarat într-o scrisoare datată în 1888:

“Fratele meu, spiritul tău nu a fost corect....**Tu te referi la poziția ta ca președinte al Conferinței Generale**, ca și cum aceasta a justificat cursa ta de acțiune...Frații tăi din lucrare care te respectă pe tine și poziția ta, va fi sigur să-ți urmeze exemplul...” Manuscript Release #574, p 22 (Letter 21, 1888).

Cu adevărat rebeliunea de la apele de la Masa a pus platforma pentru apostazia vițelului de aur, iar biserica AZȘ a urmat exact pe urmele lor.

După ce Aron a fost făcut liderul principal și vizibil, sau președinte, ce evenimente au urmat?

#1. Satana a luat locul lui Dumnezeu ca lider invizibil, și conducerea bisericii a fost sub controlul său.

#2. Poporul a fost făcut să asculte fără nici o întrebare și să urmeze pe președintele și liderii lor ca un singur om, ca și când ar fi vocea lui Dumnezeu.

#3. S-a poruncit poporului să aducă și să-și doneze aurul, și din acestea au fost făcute structura și vițelul de aur. Apoi a fost așezat pe platformă unde a fost stabilit înaintea tuturor ochilor adunării ca noul lor Dumnezeu.

A urmat biserica AZȘ în această apostazie deasemenea?

#1. Au fost liderii AZȘ sub controlul și călăuzirea lui Satana?

“O dacă aş putea să am veștile de bucurie că voința și mintea acelora din Battle Creek care au stat ca preținși lideri, au fost eliberate de învățăturile și sclavia lui Satana, al cărui sclavi au fost de atât de mult timp, atunci aş fi binevoitoare să trec oceanul Pacific ca să vă mai văd fețele încă o dată. Însă nu sunt doritoare să vă văd cu percepțiile slăbite și cu mințile înnorate **pentru că ați ales întunericul mai degrabă decât lumina.**” Testimonies to Ministers, p 396 (1896).

#2. Nu putem noi să vedem că poporul nostru este condus de oameni în loc de Dumnezeu—fiind legați de conducerea și instrucțiunile autorității omului înloc de Dumnezeu?

“Poporul lui Dumnezeu s-a educat în așa fel încât ei au ajuns să privească la aceia din poziții de încredere ca păzitori ai adevărului, și au pus pe om acolo unde Dumnezeu ar trebui să fie....Omul nu trebuie să fie educat să privească la om ca la Dumnezeu....mintea unui om și judecata unui om nu trebuie să fie puterea care să controleze....

“Când oamenii îl pun pe președintele Conferinței în locul lui Dumnezeu...ei fac exact ceea ce Hristos le-a spus să nu facă....

“Satana se bucură când vede că omul se uită la om, și se încrede în oameni să fie înțelepciune pentru ei....

“Spiritualitatea va scădea sub o asemenea influență, și cunoașterea voinței lui Dumnezeu, va deveni tot mai nedistinctă, în timp ce zicalele oamenilor devin tot mai importante în ochii oamenilor. Dumnezeu este dezonorat în felul acesta....

“Dumnezeu nu este înălțat, ci este pus în umbra invențiilor umane de aceia care pot să fie înșelați încât să gândească că ei Îl slujesc pe Dumnezeu.” Review and Herald, August 7 & 14, 1894 (vol 3, p 173-175).

“Prea multă exersare a autorității omului se practică de aceia care Dumnezeu nu le-a dat înțelepciune pentru că ei n-au simțit nevoia de înțelepciunea de sus....

“Dumnezeu n-a pus pe nici un om ca să fie călăuză, și nici n-a făcut conștiința unui om pentru celălalt...Ei nu trebuie să fie tratați într-o manieră poruncitoare și stăpânitoare. **Se fac legi și reguli la centrele de lucrare care în curând vor fi sparte în atomi.** Oamenii nu trebuie să dicteze....Nimeni nu trebuie să-și exerseze autoritatea sa umană pentru a lega mințile și sufletele oamenilor lor conlucrători....

“Dacă frânghiile (vezi Early Writings, 240-243) vor fi strânse și mai mult, dacă regulile vor fi făcute și mai ascuțite, dacă oamenii vor continua să lege pe conlucrătorii lor și mai aproape de poruncile oamenilor, mulți vor fi stârniți de Spiritul lui Dumnezeu să rupă orice încătușare, și să-și afirme libertatea lor în Isus Hristos....

“Garanția [apărarea] pe care pastorii falși au aruncat-o în jurul turmei lor va deveni ca nimica; mii [de oameni] vor pași afară la lumină, și vor lucra pentru a răspândi lumina....

“Fie ca omul să înceteze a se mai încrede în om.” Review and Herald, July 16 & 23, 1895 (vol 3, p 273-276).

Apoi dânsa își ridică vocea sa în protest:

“Trebuie să vorbesc fraților mei de aproape și de departe. Nu pot să fiu în pace. Ei nu lucrează pe principii corecte....

“Domnul n-a pus pe nici una din agențiile Lui umane sub dictarea și controlul acelor care ei înșiși sunt doar muritori....

“Acolo sunt înființate principii ciudate în ce privește controlarea gândirii și lucrării oamenilor, de judecători umani, ca și cum acești oameni mărginiți sunt dumnezei....”

“Organizații, instituții, dacă nu sunt păstrate de puterea lui Dumnezeu, vor lucra sub dictarea lui Satana pentru a aduce pe oameni sub controlul oamenilor; iar înșelăciunea și minciuna vor purta asemănarea și zelul pentru adevăr, și pentru avansarea împărăției lui Dumnezeu....

“Noi suntem avertizați să nu ne încredem în om, nici să facem carnea brațul nostru.” Testimonies to Ministers, p 493-494.

Apoi dânsa ne spune foarte clar:

“La centrul lucrării lucrurile sunt formate în așa fel încât oricare altă instituție urmează pe aceeași cale. Iar **Conferința Generală însăși devine coruptă** cu sentimente și principii rele....aceleași principii sunt manifestate care au controlat lucrurile în Battle Creek de un timp destul de îndelungat....

“Planuri sunt introduse care sunt contrare cu adevărul și neprihănirea într-o manieră subtilă sub scuza că aceasta trebuie să fie făcută, ‘Pentru că este pentru avansarea lucrării lui Dumnezeu’....

“Metodele lui Satana tind spre un capăt, să facă oameni sclavi ai oamenilor....

“Puterea arbitrară care s-a dezvoltat, ca și cum poziția a făcut pe oameni dumnezei, mă înfricoșează, și ar trebui să cauzeze frică. Este un blestem oriunde și de oricine este exersată....

“Satana se bucură, pentru că el i-a inspirat cu atributele sale. **Ei urmează pe calea Romanismului....**

“Invenția lor umană a început cu planurile lui Satana care în aparență se arată a fi destul de bune pentru ochii orbiți ai oamenilor...O minciună crezută, practică, devine adevăr pentru ei....

“În ordine pentru a stăpâni și a deveni o putere, ei folosesc metodele lui Satana pentru a-și justifica principiile lor proprii. Ei se înalță ca fiind oameni de o judecată superioară, iar ei au stat ca reprezentativi ai lui Dumnezeu. **Aceștia sunt dumnezei falși.**” Testimonies to Ministers, p 359-364.

Dânsa ne spune de ce atât de mulți sunt înșelați în urma acești dumnezei falși în Conferința Generală.

“Mulțimi vor fi atât de înșelate datorită faptului că ei refuză adevărul încât ei vor accepta o contrafacere. **Umanitatea este ridicată a fi una cu Dumnezeu.**” Testimonies to Ministers, p 365.

Noi putem vedea clar că organizația Conferinței Generale AZȘ a căzut cu totul de la “organizația simplă” care este așezată în Scripturi, și e cu totul departe de a mai fi organizată “doar pentru scopuri misionare” așa cum ar trebui să fie biserica lui Hristos. Astfel, întreaga lor organizație de astăzi nu este aprobată de Dumnezeu, pentru că ei au pășit afară din ceea ce Dumnezeu a intenționat ca organizația lor să fie!

#3. Au fost banii—atât aurul cât și argintul—dăruiți bisericii AZȘ folosiți pentru slava lui Dumnezeu și pentru a răspândi adevărul Său; au fost acești bani sfinți furați pentru a forma structura și fundația vițelului de aur în biserica AZȘ? A repetat biserica cu adevărat această rebeliune și apostazie a lui Israel prin formarea Conferinței Generale ca vițelul de aur?

“Bisericile trebuie să se trezească. Membrii trebuie să se trezească din somn și să **înceapă să întrebe, cum sunt banii folosiți pe care i-am pus în visterie? Domnul dorește ca o cercetare de aproape să fie făcută.** Sunt toți satisfăcuți cu istoria lucrării din ultimii cincisprezece ani? Unde este dovada conlucrării cu Dumnezeu? Unde s-a auzit prin biserici rugăciunea pentru ajutorul Duhului Sfânt? Nesatisfăcuți și cu inimile doborâte ne întoarcem de la această scenă.

“Bisericile și instituțiile noastre trebuie să se întoarcă înapoi de unde au început să alunece, când ei au început să se încreadă în om și să facă carnea brațul lor. N-am văzut noi destul din această înțelepciune umană?..

“Copiii lui Israel au privit aparența înfricoșătoare al prezenței lui Dumnezeu pe munte; însă înainte ca Moise să fi fost plecat patruzeci de zile de la ei, ei au substituit un vițel de aur în locul lui Dumnezeu. Lucruri asemănătoare acestora s-au făcut între noi ca popor.” The Kress Collection, p 120 (June 26, 1900).

Conducerea bisericii AZȘ au refuzat pe Dumnezeu. Și au format Conferința Generală într-un vițel de aur. Poporul nostru au acceptat-o ca dumnezeul lor, și au privit instituțiile liderilor lor ca fiind vocea lui Dumnezeu pentru ei—așa ca în timpul lui Israel.

În vechime, când vițelul a fost format, ce s-a întâmplat? Printre alte lucruri, steagul lui Satana a fost pus în mijlocul bisericii, și el i-a pretins ca teritoriul și biserica sa! (Vezi Testimonies, vol 3, p 300). S-a întâmplat același lucru în mijlocul bisericii AZȘ? A fost steagul lui Satana înălțat ca fiind suprem printre rândurile noastre, și biserica AZȘ a fost pretinsă ca fiind sinagoga lui Satana?

“Acestea sunt sentimentele multora din poporul nostru. Și Satana se bucură de succesele său în a controla mințile multora care pretind să fie creștini. El i-a înșelat, le-a amorțit simțurile, și și-a **plantat steagul său drăcesc chiar în mijlocul lor,** iar ei sunt atât de complet înșelați încât ei nici nu știu că este el.” Testimonies, vol 2, p 440.

Conferința Generală al bisericii AZȘ a fost așezată așa cum vițelul de aur a fost pentru Israel. Și toate acestea au fost terminate pe la mijlocul anului 1900, sau un timp scurt înainte ca sora White să se fi întors în biserică la sfârșitul anului 1900. Și care a fost primul lucru pe care l-a făcut Moise când s-a reîntors în tabăra lui Israel? El a aruncat tablele de piatră, sau poruncile lui Dumnezeu direct în structura vițelului de aur stricându-i forma. Aceasta este exact ceea ce a făcut profeta noastră deasemenea!

Dânsa a scris o solie liderilor Conferinței Generale, chiar înainte de sosirea ei spre a merge la sesiunea Conferinței Generale din 1901, care a spus:

“**Dumnezeu dorește ca aceste comitete care au mânuit aceste lucruri atât de mult timp, să fie aruncate de la stăpânii lor** și să aibe o șansă pentru viețile lor, în ordine pentru a vedea dacă nu cumva vor putea să iese din groapa noroioasă în care se află, pentru care nu am nici o speranță că vor ieși afară....

“Domnul vrea ca Spiritul Său să intre. El dorește ca Duhul Său Cel Sfânt să fie împărat.... Lucrarea de-a lungul întregii câmpului are nevoie de o cursă cu totul diferită de acțiune decât noi am avut....

“Această stare prezentă trebuie să se termine...în sfârșit va ajunge de nimica.” Message to the General Conference, April 1, 1901 (vezi deasemenea Manuscript Releases, vol 13, p 195 & 198; Manuscript 43, April 1, 1901).

Apoi dânsa a ajuns la sesiunea Conferinței Generale, și a fost prima care a vorbit delegaților și liderilor când sesiunea a fost deschisă oficial.

“Am un interes deosebit în mișcările și deciziile care vor fi făcute la această conferință în ce privește lucrurile care ar fi trebuit să fi fost făcute cu ani în urmă. **Dumnezeu le-a dat (conducerii) lumină clară în ceea ce să facă și ceea ce să nu facă, însă ei s-au separat de lumină;** și mă mir că noi suntem într-o asemenea prosperitate așa cum suntem astăzi...

“De ce, vă întreb, sunt oameni care nu și-au adus eul în supunere permițându-le să stea în poziții importante ale adevărului și să mânuiască lucrurile sfinte?...Nouă ni s-a dat o oportunitate să ne scăpăm de orice fel de rebeliune...

“**Ca acești oameni să stea într-un loc sfânt să fie ca vocea lui Dumnezeu pentru popor, așa cum noi am crezut o dată despre Conferința Generală, aceasta e trecut....**

“Oamenii care au stat un timp îndelungat în poziții de încredere în timp ce au desconsiderat lumina pe care Dumnezeu le-a dat-o, nu trebuie să se depindă de ei. **Dumnezeu vrea ca aceștia să fie dați la o parte....**

“Acum doresc să vă spun, Dumnezeu nu a pus nici o putere stăpânitoare în rândurile noastre pentru a controla...

“Trebuie să fie o renoație, o reorganizare.” 1901 General Conference Bulletin, p 23-26 (April 3, 1901).

Astfel Conferința Generală și conducerea ei nu mai este vocea lui Dumnezeu pentru poporul AZȘ! Urmașii lui Dumnezeu nu mai trebuie să urmeze acești lideri apostaziați ai bisericii. De fapt sora White ne-a spus deasemenea, că a accepta cuvintele Conferinței Generale ca fiind vocea lui Dumnezeu, a fost aproape ca o blasfemie (vezi Manuscript 35, 1901 (17 MR 250); Manuscript 27, April, 1901).

Profeta noastră a luat poruncile lui Dumnezeu și le-a aruncat direct în VA (Conferința Generală) și forma ei a fost dărâmată. Dumnezeu a poruncit ca această structură să fie terminată. Puterea stăpânitoare și dominatoare a încuviințat să asculte, structura a fost schimbată, o reorganizare s-a părut să i-a loc, iar mesagera Domnului a fost încântată. Însă au permis acești lideri principali din Conferința Generală, din pozițiile cele mai înalte ai bisericii AZȘ și organizația ei ca structura sa fie cu totul distrusă? Au lăsat ei ca aceasta să fie arsă și făcută praf? Nu!

“**Ce lucrare minunată ar fi putut să fie făcută** pentru marea grupă adunată în Battle Creek la Conferința Generală din 1901, dacă liderii lucrării noastre ar fi luat-o în mână. **Însă lucrarea pe care tot cerul a așteptat s-o facă imediat ce oamenii au pregătit calea, nu a fost făcută, pentru că liderii au închis și au zăvorât ușa împotriva intrării Duhului Sfânt.** Acolo a fost o oprire înainte de a se preda lui Dumnezeu. Și inimi care ar fi putut să fie curățate de toate erorile, au fost încurajați să facă răul. **Ușile au fost barate împotriva curentului ceresc care ar fi măturat de-o parte tot răul.** Oamenii și-au lăsat păcatele nemărturisite. Ei s-au zidit în a face răul, și au spus Spiritului lui Dumnezeu, ‘Dute pentru o vreme; când voi avea un timp mai potrivit, te voi chema.’” Battle Creek Letters, p 55-56 (Letter 123, August 5, 1902).

Dumnezeu i-a dat deasemenea lui sora White o viziune de cece s-ar fi întâmplat dacă structura vițelului de aur ar fi fost permisă să fie distrusă. Puteți s-o citiți în Testimonies, vol 8, 104-106 (Mărturii, vol 8, e foarte posibil ca paginile să nu coincidă). Dânsa a scris deasemenea:

“Rezultatele ultimei Conferințe Generale (1901) a fost cea mai teribilă tristețe a vieții mele. Nici o schimbare nu s-a făcut...Oamenii n-au primit mărturiile Spiritului lui Dumnezeu....E un lucru periculos să refuzi lumina pe care Dumnezeu o trimite....Tot așa astăzi asupra acelor care au avut lumină și evidență, care au refuzat să asculte de avertizările și rugămințile Domnului, **denunțarea (vaiul) cerului este pronunțată.**” Manuscript Releases, vol 13, p 122-123 (Letter 17, January 14, 1903).

Dumnezeu și sora White au avertizat pe liderii din 1896 despre un vai care a fost pronunțat (vezi Testimonies to Ministers, p 277), însă ei au refuzat cu încăpățănare și n-au vrut să asculte, iar astfel vaiul cerului este asupra lor. Și pentru că liderii au refuzat ca structura vițelului lor de aur să fie distrus, Dumnezeu a trimis judecățile Sale asupra bisericii.

În Februarie, 1902, Sanatoriul din Battle Creek a fost ars până la pământ cu un foc de nestins. Iar în Decembrie, 1902, clădirea pentru Review and Herald deasemenea a ars până la pământ cu un foc fără să poată fie stins. Astfel într-un an două dintre cele mai importante instituții AZȘ au fost “arse cu foc și făcute praf!” Însă i-au oprit aceste judecăți de la Dumnezeu să înceteze faptele lor corupte și de dorința lor de putere stăpânitoare pentru a controla pe poporul nostru? Nu, i-a inspirat doar să meargă înainte, și la sesiunea Conferinței Generale din 1903 ei au votat să aducă înapoi puterea lor de stăpânire, iar pe scurt, ei au reparat structura vițelului lor de aur care a fost dărâmat de poruncile lui Dumnezeu. Ei și-au etalat crengile lor uscate înaintea lui Dumnezeu, iar apărându-se au spus: “Tu nu poți să faci nimica în privința aceasta!” (Vezi Review and Herald, vol 2, p 454; Testimonies, vol 2, p 36).

Datorită acesteia, Dumnezeu Însuși—și nu vreo înțelepciune sau judecată omenească—a declarat biserica AZȘ ca fiind desfrânată din Babilon!

“Cine poate să spună cu adevărat: ‘Aurul nostru este încercat în foc; hainele noastre nu sunt pătate de lume’? Am văzut pe Instructorul nostru arătând către veșmintele celor care se numesc neprihăniți. Rupându-le jos, El a arătat necurăția dedesupt. Apoi mi-a spus: ‘Nu poți să vezi cum în mod pretins și-au acoperit stricăciunea caracterului lor? **Cum a devenit cetatea credincioasă o desfrânată! Casa Tatălui Meu a fost făcută într-o casă de comerț, un loc de unde prezența și slava divină s-au depărtat.**” Testimonies, vol 8, p 250.

BISERICA AZȘ CU ADEVĂRAT A FĂCUT ȘI MAI RĂU DECÂT ISRAELUL DIN VECHIME!

În vechime, după ce Moise a terminat cu vițelul de aur, ce a făcut după aceea? El a stat la intrarea taberei lui Israel, și a poruncit la tot poporul lui Dumnezeu să vină și să stea lângă el de-o parte de apostazia vițelului de aur și liderii ei—pentru a face o distincție clară între cei care îl urmează pe Satana, și aceia care Îl urmează pe Dumnezeu—ca să stea cu grupul unde au dorit să-și folosească influența și unde într-adevăr a fost inima lor. Iar sora White a făcut același lucru!

Dânsa a spus deja poporului lui Dumnezeu să nu mai urmeze liderii lor ai Conferinței Generale, și a declarat:

“Mulți se angajează într-o cursă care Îl insultă pe Spiritul lui Dumnezeu, iar aceasta chiar înaintea convingerii lor de conștiință. Ei fac o alegere liberă de partea rea. Ei se rebeliază împotriva lui Dumnezeu. Îndurarea este desconsiderată, iar dreptatea sfidată. Ei devin paralizați spiritual, nu pentru că ei nu se pot supune lui Dumnezeu, ci pentru că ei nu vor. **Picioarele lor sunt îndreptate spre neascultare încăpățânată, iar ei nu au nici o dorință să se reîntoarcă....‘Ieșiți din mijlocul lor, și fiți separați,’ este chemarea. ‘Și nu atingeți ce este necurat’...**” Review and Herald, June 4, 1901 (vol 4, p 307).

“Noi am fost umiliți foarte mult ca popor de cursa pe care unii dintre frații noștri din poziții de responsabilitate au luat-o depărtându-se de la vechile pietre kilometrice [poruncile Domnului]. Acolo sunt unii care în ordine pentru a-și îndeplini planurile lor au trădat credința prin cuvintele lor. Aceasta arată cât de puțină dependență poate să fie pusă asupra înțelepciunii și judecății umane. Acuma, ca niciodată mai înainte, noi trebuie să vedem pericolul de a nu fi conduși departe de a nu fi loiali poruncilor lui Dumnezeu fără să realizăm aceasta....Lăsați ca poporul nostru să fie atenți pentru a nu minimaliza importanța Sabatului...Să fie atenți să nu se depărteze de principiile credinței noastre făcând să apară că nu este rău să te conformezi după lume. Să le fie frică să asculte de sfaturile oamenilor indiferent care e poziția lor, care lucrează contrariu împotriva a ceea ce Dumnezeu a făcut în ordine pentru a păstra poporul Său din lume.

“Domnul testează și încearcă poporul Său pentru a vedea cine este loial principilor adevărului Său....

“Linia de demarcație dintre aceia care păzesc poruncile lui Dumnezeu și aceia care nu le păzesc, trebuie să fie arătat cu o claritate de negreșit. Noi trebuie să-L onorăm pe Dumnezeu cu conștiinciozitate, folosind cu diligență orice mijloc de a păstra legământul relației noastre cu El, pentru ca să primim binecuvântările Sale...” Battle Creek Letters, p 53-54 (Letter 128, July 6, 1902).

A riscat sora White ceva când a chemat poporul nostru să facă această diviziune în rândurile noastre?

“Solia mea va deveni din în ce în ce mai ascuțită, așa cum a fost solia lui Ioan Botezătorul, cu toate că aceasta mă coastă viața mea. Poporul nu va fi lăsat să fie înșelat.” Special Testimonies, Series B#2, p 22.

După ce Moise a chemat tot poporul pentru a veni să stea lângă el la intrare, ce s-a întâmplat apoi? Dumnezeu a însărcinat oamenii cu uneltele de ucidere în mâinile lor, să meargă de-a lungul taberei și să ucidă pe toți care au rămas și au stat în apostazia și rebeliunea vițelului de aur. Se va întâmpla aceasta deasemenea în biserica AZȘ? Dânsa scrie despre Ezechiel 9:

“Domnul trimite pe solii Lui (îngerii), oamenii cu uneltele de ucidere în mâinile lor: ‘Treceți după el în cetate, și loviți; ochiul vostru să fie fără milă, și să nu vă îndurați! Ucideți, și nimiciți pe bătrâni, pe tineri, pe fecioare, pe copii și pe femei; dar să nu vă atingeți de nici unul din cei ce au semnul pe frunte! Începeți însă cu locașul Meu cel sfânt! Ei au început cu bătrânii care erau înaintea Templului.’ [Ezechiel 9:5-6].

“Aici vedem că **biserica, sanctuarul Dpmnului, a fost prima care să simtă lovitura de mânie a lui Dumnezeu.** Bătrânii, aceia cărora Dumnezeu le-a dat mare lumină și care au stat ca păzitori al intereselor sfinte ale poporului, au trădat încrederea lor.” Testimonies, vol 5, p 211.

Ceace urmează a fost lăsat afară din 5T 211 [Mărturii vol 5, p 211]. Dânsa continuă cu această mărturie și ne spune:

“Aceasta ne arată că noi nu trebuie să ne uităm la oameni pentru exemplu. Noi trebuie să ne ținem credință noastră în Dumnezeu; pentru că chiar înaintea noastră este un timp care va încerca sufletele oamenilor....

“Fraților, vouă căroră adevărurile Cuvântului lui Dumnezeu au fost deschise, ce parte veți avea în acest timp foarte important al scenelor care se închid al istoriei pământului? Sunteți treziți la aceste realități solemne?...Lăsați ca toți care au primit lumina, care au avut oportunitatea de a citi și a auzi profeția, să fie atenți să păstreze acele lucruri care sunt scrise în ea; ‘pentru că timpul este aproape’....

“Îngerii distrugători au însărcinarea de la Domnul, ‘**Începeți cu sanctuarul Meu,**’ și ‘**ei au început cu oamenii din vechime care au fost înaintea Templului.**’ Dacă avertizările pe care ni le dă Dumnezeu sunt neglijate cu indiferență, dacă lăsați ca păcatul să fie dorit, voi vă sigilați destinul sufletului vostru; veți fi cântăriți în balanță și veți fi găsiți ușori. **Harul, pacea, și iertarea vor fi retrase pentru totdeauna;** Isus va fi trecut pe lângă voi , ca niciodată să nu mai vină în apropierea rugăciunilor și cererilor voastre. În timp ce îndurarea e totuși pe aproape, în timp ce Isus mijlocește pentru noi, haideți să facem o lucrare temeinică pentru eternitate.” Review and Herald, January 11, 1887 (vol 2, p 105-106).

Când a fost aceasta scrisă? Pe 11 Ianuarie, 1887, sau un an înainte de marea rebeliune din Minneapolis. Chiar și după aceasta Dumnezeu le-a dat o altă șansă pentru a veni la El, însă în 1903 ei au refuzat această șansă, iar vaiul cerului a fost pronunțat asupra lor. Pierderea și distrugerea bisericii AZȘ și organizației ei ierarhiale este sigură. Și pentru oricine se îndoiește de această profeție din Ezechiel 9, vă rog să dați atenție acestui citat.

“Studiați capitolul nouă din Ezechiel. **Aceste cuvinte vor fi împlinite în mod literal;** cu toate acestea timpul trece, și oamenii sunt adormiți....Domnul nu va mai fi răbdător pentru prea mult timp cu oamenii care au și căroră li s-au descoperit o așa mare lumină și adevăruri atât de mari și importante, însă care refuză...” Last Day Events from the Letters and Manuscripts of E. G. White, p 204 (Letter 106, September 26, 1909).

Dumnezeu în marea Sa îndurare a oprit aceste judecăți împotriva bisericii AZȘ deoarece poporul nostru este adormit și în confuzie în ce privește lucrarea pe care o au de făcut. Conducerea bisericii a refuzat ca structura Conferinței Generale să fie dizolvată, ci e totuși susținută și țin poporul nostru în sclavia acesteia și a lor (vezi Testimonies to Ministers, p 361), și mulți nu știu că sunt înșelați pentru a sta împreună cu apostazia. Adevărul n-a ajuns încă la ei pentru a pătrunde prin această înșelăciune, de aceea Dumnezeu este îndurător prin a întârzia această ucidere până când toți pot să vadă și apoi să stea unde doresc.

Alții s-ar putea să întrebe: “Ce va fi cu zguduirea?” Mulți susțin că în această zguduire toți cei răi vor părăsi organizația bisericii AZȘ, și că toți cei buni vor rămâne înăuntru. Însă este aceasta adevărat? Nu! Pentru că dacă toți cei răi vor fi plecați, și doar cei buni rămân în biserică, atunci de ce va începe uciderea în biserică și cu conducerea—sau cu bătrânii bisericii? Este pentru că toți oamenii buni și care s-au pocăit au părăsit biserică, în timp ce cei răi au rămas în biserică—continuând să se țină de apostazia vițelului de aur—deaceia uciderea începe cu conducerea coruptă și apostaziată, așa cum s-a întâmplat cu Israelul din vechime!

Acuma despre zguduire—sora White ne-a scris că această zguduire a început deja în anul 1850!

“Marea zguduire a început deja și va continua, și toți vor fi zguduiți afară care nu vor să i-a o poziție îndrăzneată și neclintită **pentru adevăr și pentru a sacrifica pentru Dumnezeu și cauza Sa.**” Early Writings, p 50.

Aceasta a fost 13 ani înainte ca biserica AZȘ să fi fost organizată în 1963! **Așadar, fiind “zgduit afară” nu înseamnă să fi zgduit afară din biserica AZȘ și organizația ei, ci înseamnă să fi zgduit afară din credință, dat jos de pe platforma adevărului veșnic care a fost dat poporului Adventist la început!** (Vezi Early Writings, p 258-259). Dacă sunteți zguduiți de pe această platformă prin a renunța la acest adevăr prețios, atunci voi (dumneavoastră) sunteți cei care sunt o “ramură independentă”–indiferent cât de mult pretindeți să fiți adevărata biserică, indiferent cât de mulți oameni suntregistrați în registrele bisericii, indiferent dacă sunt în majoritatea–voi sunteți “ramura independentă”. Iar biserica Adventistă de ziua a Șaptea și organizația ei a pășit jos de pe platformă , iar ei sunt cea mai mare ramură independentă care a existat vreodată! Așadar, nu cei care se țin tare de Dumnezeu și de adevărul Său și care părăsesc biserica AZȘ sunt o ramură independentă, ci biserica AZȘ și toți aceia care se țin de acest sistem religios apostaziat–arătându-se a fi adevărata biserică și sistemul religios a lui Dumnezeu! (Pentru o documentație completă al apostaziei bisericii AZȘ, vă rog să scrieți pentru cartea: “Urâciunea Pustiirii și Istoria Bisericii–A doua Ediție, la: PO Box 328, Rogue River, OR 97537). [Notați dacă doriți acestea în limba engleză sau limba română, sau amândouă].

Însă în ce privește poziția înșelătoare pe care a luat-o biserica AZȘ și liderii ei, și în privința acelor care din poporul nostru care sunt prinși în lațul bisericii, Dumnezeu ne dăruiește această promisiune prețioasă:

“Un popor corupt s-a ridicat care n-a putut să stea împreună cu poporul lui Dumnezeu. Ei disprețuiesc mustrarea, și nu vor să fie corecțai. Ei au avut o oportunitate să afle că lupta lor este nelegiuită. Ei au avut timp să se pocăiască de greșelile lor; însă eul a fost prea îndrăgît pentru a-l lăsa să moară....

“Orice suflet cinstit care ar putea să fie înșelat de cei neloiali, vor avea lumină în privința lor, chiar dacă orice înger din Ceruri trebuie să-i viziteze pentru a le lumina mințile lor. Nouă nu trebuie să ne fie teamă de nimica în această privință. **Cu cât mai mult ne apropiem de judecată, toți își vor manifesta caracterul lor, și va fi arătat clar de care grup aparține fiecare.**” Testimonies, vol 1, p 99-100.

În vechime, datorită întregii apostazii și rebeliuni care a fost asociată cu Vițelul de Aur, care trei evenimente majore s-au întâmplat?

#1. Prezența și cortul lui Dumnezeu au fost retrase din legătură cu adunarea lui Israel, și s-au aflat în pustie [separate de adunare].

#2. Profetul lor s-a separat în mod fizic de adunarea apostaziată și coruptă.

#3. Profetul lor a chemat ca toți oamenii credincioși lui Dumnezeu să se separe ei înșiși de adunarea lor, și să vină să stea cu biserica adevărată a lui Dumnezeu în pustie.

S-au întâmplat acestea cu poporul AZȘ?

#1. Noi am aflat deja că oriunde se află prezența lui Dumnezeu, acolo se găsește și biserica Sa (vezi Upward Look, p 315), iar oriunde nu este prezența Lui, atunci acolo nu poate să fie biserica Sa. Așadar, Și-a retras Dumnezeu prezența și biserică Sa de la biserica AZȘ al mulțimii amestecate laodiceene și organizația ei?

“...biserica a dezonorat pe Dumnezeu ei pentru că s-a depărtat de lumină, neglijând datoriile ei, și abuzând privilegiile ei înalte de a fi un popor deosebit și sfânt în caracter. Membrii ei au violat legământul lor de a trăi pentru Dumnezeu și doar pentru El. Ei s-au unit cu cei egoiști și iubitori de lume...și **Hristos S-a depărtat. Spiritul Său a fost stins din biserică.** Satana lucrează cot la cot cu creștinii preținși; însă ei sunt atât de lipsiți de discernământ spiritual încât ei nu îl detectează.” Testimonies, vol 2, p 441-442.

“O lipsă de putere morală există în conferințele noastre. Multe biserici nu au lumină în ele însăși. Membrii nu dovedesc că sunt vlăstare ale adevăratei Vițe de vie...ci par că se usucă. Răscumpărătorul lor și-a retras lumina, și inspirația Duhului Său cel Sfânt de la adunările lor.... Ei au încetat să mai fie adevărați și credincioși....

“Mișcările adânci ale Spiritului lui Dumnezeu nu sunt cu ei, **prezența glorioasă al Împăratului sfinților, și puterea Sa de a curăța de orice necurăție morală nu sunt manifestate între ei...**

“Cuvintele spuse de Hristos către Ierusalim sunt: ‘Casa ta îți este lăsată pustie.’” Review and Herald, December 23, 1890 (vol 2, p 453).

“Biserica Adventistă de ziua a Șaptea va fi cântărită în balanțele Cerului....

“**Cum a devenit cetatea credincioasă o desfrânată!** Casa Tatălui Meu este făcută o casă de comerț, **un loc de unde prezența și slava divină S-au depărtat!**” Testimonies, vol 8, p 247, 250.

“...biserica este în condiție laodiceană. **Prezența lui Hristos nu este în mijlocul ei.**” Notebook Leaflets, p 99.

Aceasta înseamnă că oridecâte ori auzi liderii bisericii spunând cu mândrie că sunt biserica laodiceană, ceace ei arată de fapt este că ei sunt biserica care este lipsită de prezența lui Hristos—fiind mai uscați decât dealurile din Ghilboa!

Și pentru că biserica laodiceană, apostaziată, și mulțimea amestecată al organizației AZȘ este lipsită de prezența lui Dumnezeu din mijlocul lor, atunci ei nu mai pot să constituie biserica lui Dumnezeu! Deoarece doar prezența lui Hristos poate să constituie biserica lui Dumnezeu, iar Hristos nu poate să fie găsit în în biserica AZȘ. Biserica AZȘ nu mai este o biserică datorită apostaziei și rebeliunii ei continue. Însă cu toate acestea noi auzim mereu conducerea și membrii bisericii spunând că ei sunt rămășița laodiceană și că doar biserica lor va merge în Împărăția Cerului—zicând “templul Domnului, noi suntem templul Domnului.” Însă este aceasta adevărat? Nu!

Sora White i-a avertizat că ei vor fi atât de înșelați de Satana încât ei vor crede această minciună și chiar vor declara că sunt templul Domnului!

“Călăuza mea mi-a spus: ‘Această lucrare (câmpul din partea de Sud) vor semăna semințe pentru timp și pentru eternitate.’ Și apoi instrucțiunea a fost dată, ‘Îngerii Domnului vor merge înaintea lui (Edson). El va fi socotit ca fiind afară din linie (din conducerea Conferinței Generale).’ Însă mulți ar trebui să fie afară din liniile care au fost menținute ca fiind rutina regulată, însă dacă ei înșiși (liderii Conferinței Generale) nu vor veni în linie, **ei vor spune: ‘Templul Domnului, noi suntem templul Domnului.’ Dacă acest templu nu este purificat, curățat, sfințit, Dumnezeu niciodată nu le va da prezența Sa în templul de care ei se mândresc.**” Manuscript Releases, vol 3, p 264-265 (Manuscript 29, 1903).

Au continuat liderii bisericii AZŞ pe linia dreaptă? Nu, dânsa a scris doi ani mai târziu:

“Ascultați lucrul acesta, casa lui Iacov, voi care purtați numele lui Israel,...**voi care ați jurat pe Numele Dumnezeului lui Israel, dar nu în adevăr, nici cu neprihănire!** Pentru că ei se numesc cetetea sfântă...”

“Citiți întregul capitol din Isaia 48. Acesta mi s-a arătat ca fiind o reprezentare al adevăratei condiții al acelor care cu toate că au adevărul, linie peste linie, învățatură peste învățatură, au refuzat să audă și să primească mărturiile de avertizare pe care Dumnezeu le-a trimis. **Ei au împiedicat lucrarea și cauza lui Dumnezeu prin interpretare greșită, minciună, și erezie**, și când Spiritul lui Dumnezeu a vorbit, ei au spus: ‘Nu e nimic, nu e nimic...**pentru că am știut că tu ne vei trăda.**’”
Review and Herald, November 3, 1904 (vol 5, p 86).

De aceea îi auzim predicând astăzi această erezie, că organizația bisericii AZŞ este singura adevărată biserică care va ajunge la marea de cristal. Însă nimica nu e mai departe de adevăr! Conducerea mulțimii amestecate al Conferinței Generale trec cu vederea același lucru pe care mulțimea amestecată a trecut-o cu vederea mai mult de 3000 de ani în urmă, că țara promisă (sau Cerul astăzi) le este dată **doar pe condiția ascultării de Dumnezeu!** (Vezi Patriarchs and Prophets, p 315; Evangelism, p 695).

#2. S-a separat profeta noastră în mod fizic de apostazia organizației și corupția bisericii AZŞ? Citiți cu atenție:

“...Am doar puțină încredere că Domnul le da acestor oameni din poziții de responsabilitate vedere spirituală și discernământ ceresc. Sunt aruncată în perplexitate asupra acestei curse; și doresc acum să mă angajez în lucrarea mea specială, să nu am nici o parte în sfaturile lor, și să nu merg la adunările lor aproape sau departe. Minte mea nu va fi târâtă în confuzie prin tendința pe care ei o manifestă în a lucra direct în contrariu cu lumina lui Dumnezeu pe care El mi-a dat-o. Eu am sfârșit-o [cu ei]. Îmi voi păstra inteligența pe care mi-a dat-o Dumnezeu.

“Vocea mea a fost auzită prin diferite conferințe și la adunările de tabără. Acuma trebuie să fac o schimbare....**Așadar, îi voi părăsi**...îmi este milă de ei, însă...ei nu sunt aduși mai aproape de fapte corecte prin ceace le spun, ca și când cuvântul niciodată n-ar fi fost spus....Aceasta este lumina care mi s-a dat, și nu mă voi depărta de aceasta.” Manuscript Releases, vol 17, p 64-65 (Letter 186, December 2, 1902) (Citat similar se găsește în Paulson Collection, p 124-125).

Aceasta nu vrea să spună că Ellen White nu a mers niciodată înapoi la conferințe sau întâlniri de tabără, însă dânsa a refuzat să meargă acolo cu excepția când Domnul a trimis-o în mod special la aceste adunări de conferințe sau de tabără pentru a le aduce o solie. Aceasta este exact ceace Isus a făcut când El S-a separat de bună voie cu prezența Sa de Ierusalim.

“Sanhedrinul a refuzat solia lui Hristos și au fost înclinați spre moartea Sa; deaceea Isus S-a depărtat de Ierusalim, de la preoți, de la templu, de la liderii religioși, poporul care a fost instruit după Lege, și S-a întors spre o altă clasă pentru a-Și proclama solia Sa, și pentru a aduna afară pe aceia care să ducă Evanghelia la toate națiunile.” Desire of Ages, p 232.

Când au fost apostaziații liderii iudei înclinați spre moartea lui Isus? A fost chiar înainte de crucificarea Sa? Nu! Ci a fost chiar la începutul lucrării Sale. Mai sunt încă peste 500 de pagini rămase în Desire of Ages (Hristos Lumina Lumii) despre lucrarea Sa înainte de moartea Sa pe cruce! În Ioan 5:16, noi vedem că lideii bisericii căutau să-L pună pe Isus la moarte, însă El n-a fost

crucificat de ei aici, ci 14 capitole mai târziu! Astfel vedem că **Isus S-a separat de bunăvoie de biserica iudaică**, cu mult înainte ca El să fi murit, pentru că solia Sa a fost refuzată; și la fel s-a întâmplat cu profeta noastră!

#3. În vechime, când profetul lui Israel s-a separat de bunăvoie de adunarea mulțimii amestecate, care a fost chemarea sa? O separare de bunăvoie în mod fizic de adunare în ordine pentru a dovedi care au fost cu adevărat pocăiți, și care—fără **nici o forță din afară**—au fost binevoitori să asculte de Dumnezeu și de profetul Său indiferent de ceace ar costa. A fost această chemare dată de profeta noastră?

“De ani de zile tendințele înapoierii multora au împiedicat lucrarea lui Dumnezeu foarte mult. Acuma, chiar acuma, poporul Domnului trebuie să-și arate loialitatea lor. **Timpul a venit când Domnul vrea ca toți aceia care doresc să-L onoreze să-și i-a poziția lor cu decizie și în totalitate de partea adevărului și neprihăririi. Noi nu mai trebuie să fim o mulțime amestecată...**

“Noi nu ne putem permite a ne juca cu salvarea sufletelor noastre. Toți care aleg să-și facă o cale pentru ei înșiși...vor fi distruși de-o dată, și aceasta fără nici o remedie... Pentru mult timp El a fost răbdător cu oamenii care n-au glorificat numele Său.” Manuscript 106, November 20, 1905. (Notă: această mărturie a fost publicată în Review and Herald, December 21, 1905, însă a fost lăsată afară din volumul 5 din Articolele Review and Herald. Astfel am scris la White Estates (cei care păstrează cărțile sorei White), și am obținut revista completă pentru acea dată, și am găsit această mărturie importantă pe pag. 1. Deasemenea o parte din aceasta se găsește în Manuscript Release #183).

Acuma cu această următoare mărturie importantă, vă rog să păstrați în minte prin tot ceace am trecut până acuma, și să vedeți dacă puteți să mergeți mai departe.

“...oameni carora li s-au dat avantaje și oportunități minunate, și care sunt capabili de a înțelege lucrările lui Dumnezeu cu poporul Său din vechime, au stat înainte pentru a sfida, după cum s-ar spune, pe Cel Sfânt a lui Israel...Unii sunt plini de un spirit răutăcios de rezistență și opoziție, și **acest spirit va continua să fie dorit până la sfârșitul amar, amar...**

“Ei au păstrat o continuă sfidare împotriva lui Dumnezeu, și luptă împotriva Mărturiilor de muștrare pe care El le-a trimis....

“Mulți pretinzând să fie credincioși au dezonorat adevărul lui Dumnezeu. Ei au pus banii Lui pe căi rele, pentru a îndeplini planuri lumești. **Însă datorită celor neprihăniți care sunt în mijlocul lor Domnul a așteptat și a arătat răbdare...** Domnul spune: ‘Când îi voi vizita pentru păcatele lor, îi voi pedepsi ... asemenea Neamurilor. Nu voi cruța...’

“Mulți niciodată, niciodată nu vor avea viață veșnică dacă nu își vor vedea păcătoșenia cursei lor de acțiune, și să realizeze cât de mult au dezonorat pe Dumnezeu. Ei nu sunt slujitotii lui Hristos, pentru că ei nu fac lucrările Sale....La început ei au simțit ceva muștrare de conștiință, însă ei au refuzat să se întoarcă înapoi, iar acum împietrirea inimii îi pregătește **pentru o apostazie fără speranță și judecățile lui Dumnezeu**. Apelurile Mântuitorului lor au fost rezistate, îndurarea Sa abuzată, proviziunile iubirii Sale răscumpărătoare făcute de un sacrificiu infinit, au fost refuzate....

“Dumnezeu cheamă pe slujitorii Lui pentru a da dovadă de loialitatea lor pentru El....

“În tabără au fost mulți trădători deghizați, și Hristos îi cunoaște pe fiecare dintre ei. Dumnezeu a fost dezonorat de slujitorii Lui, care, dacă Hristos ar fi fost pe pământ astăzi în formă umană, ar striga: ‘crucificați-L, crucificați-L’....

“O mare întorsătură, și [ce] întorsătură va lua loc în Battle Creek. **Ceeace s-a făcut acolo de când Conferința Generală a fost ținută în Oakland în 1903 va rezulta în pierderea multor suflete....**

“Și oricine aude cuvintele Mele, și nu le împlinește, va fi asemănat cu un om nebun care și-a zidit casa pe nisip; și a venit ploaia, și inundațiile, și a bățut vântul, și au venit asupra casei; și a căzut: **și mare i-a fost căderea**’

“Satana, cu toată oștirea sa este în câmpul de luptă. **Soldații lui Hristos trebuie acuma să mărșăluiască în jurul steagului pătat de sângele lui Emanuel. În numele Domnului, părăsiți steagul negru al prințului întunericului, și luați-vă poziția cu Prințul Cerului.**

“**Cine are urechi de auzit, să audă’...Hristos este de o parte, Căruia I S-a dat toată puterea în Ceruri și pe pământ. Satana este de cealaltă parte....**

În această zi avem nevoie de discernământ clar și spiritual ... pentru că orbirea este asupra lui Israel, asupra învățătorilor și asupra acelor care sunt învățați.” Special Testimonies, Series B#7, p 9-17.

Unde este steagul lui Satana pe care ne-a poruncit preofeta ca “în numele Domnului” să-l părăsim? Exact în mijlocul bisericii AZȘ apostaziate! (Vezi Testimonies, vol 2, p 440). Și unde este Isus, pe care profeta noastră ne-a poruncit “în numele Domnului” să mergem pentru a ne lua poziția și stăm cu El? Departe afară din biserica apostaziată AZȘ! (Vezi Testimonies, vol 2, p 442).

Cine are urechi de auzit și ochi care nu sunt orbiți pentru ca să vadă cu claritate? **Hristos stă de-o parte, în afara bisericii AZȘ, și Satana stă de partea cealaltă, înăuntrul bisericii sale AZȘ!** Acesta e motivul pentru care dânsa ne-a spus: “este nevoie de discernământ clar și spiritual...pentru că orbirea este asupra lui Israel.”

Apoi dânsa ne spune cu claritate:

“**Aceia care lucrează în mod constant pentru a submina credința în solia pe care Dumnezeu o trimite poporului Său, sunt instruiți să le spun: ‘Ieșiți din mijlocul lor și fiți separați.’** Veniți la lumină fraților, și conduceți pe alții spre Calea, Adevărul și Viața. **Aceia care prin credință acceptă călăuzirile Spiritului lui Dumnezeu vor vedea unde se află pericolul lor, și vor face mișcări decise spre direcția corectă.**” Review and Herald, July 23, 1908 (vol 5, p 435).

Așadar, noi nu mai trebuie să fim amestecați cu mulțimea amestecată al bisericii AZȘ apostaziate și al organizației laodiceene. Dumnezeu poruncește o separare de bunăvoie de amândouă, pentru ca linia de demarcație dintre poporul Său și urmașii lui Satana să fie făcută clară și distinctă!

Nu credeți că Satana încearcă orice metodă înșelătoare pentru a împiedica această separare? Ellen White ne avertizează că Satana dorește să-și țină lupta sa pe calea lui și după planul său, până când secerișul s-a sfârșit, și vara a trecut, și sufletele celor înșelați de el și agenții lui vor fi pierdute (vezi Special Testimonies, Series B#7, p 20-21). Și ați observat că mulți adventiști de ziua a șaptea vor cânta această plângere amară de disperare fără speranță a lui Ieremia 8:20! (Vezi Testimonies, vol 8, p 252). Ceeace înseamnă că secerișul s-a întâmplat în ziua lor, însă a trecut pe lângă ei pentru că ei se așteptau ca secerișul să fie în viitor. De aceea, secerișul se întâmplă—separând poporul adevărat și onest a lui Dumnezeu de toate bisericile corupte și apostaziate—înainte ca probarea să se încheie și Hristos să vină! (Pentru mai multă informație, vă rog să scrieți pentru pamfletul “Grăul și Neghina”).

Însă cum a ținut Satana pe oameni în neștiință despre secerișul care se desfășoară acum? Satana este sigur deja de aceia care sunt adormiți din bisericile AZȘ, însă ce face cu cei care văd ce se întâmplă și toată corupția și apostazia? Cum îi ține Satana pe acești “așa numiți reformatori” de a ieși afară și de a se separa de organizația apostaziată AZȘ? Cum îi ține Satana prin agenții lui de a păstra linia de demarcație nedistinctă dintre urmașii lui Hristos și urmașii săi, și ținându-le pe cele două amestecate împreună?

Satana prin agenții săi spun oamenilor că ei trebuie să rămână cu mulțimea amestecată a laodiceenilor și să stea în biserică lor apostaziată și părăsită de Dumnezeu până când sunt dați afară din ea. Cu alte cuvinte, ei trebuie să rămână în legătură cu toată apostazia și corupția până când organizația apostaziată le va spune că acum e bine pentru ei să asculte de Dumnezeu și s-o părăsească. Noi auzim aceste lucruri pretutindeni din cercurile așa numitor reformatori. Ceeace ei nu-și amintesc este că un reformator a trebuit să se separe fizic și de bunăvoie de sistemul corupt și fals al Romei, și că reformațiunea nu s-a întâmplat până când aceasta nu a luat loc. De aceea Satana i-a pus sub jugul omului—așteptând ca biserică să le spună să plece, crezând că sunt liberi și purtând jugul lui Hristos, cu ce înșelăciune șireată i-a prins Satana!

Dacă așteptați ca biserică apostaziată să vă spună că acum puteți s-o părăsiți—voi nu purtați jugul ușor al lui Hristos, ci purtați jugul amar al unei biserici apostaziate! Sunt acești oameni cu adevărat liberi? Nu, Ellen White spune în Special Testimonies, Series B#2, p 45, că dacă ei nu rup orice jug, și să-și i-a poziția cu Hristos și adevărul Său, că ei vor fi înșelați și credința lor stricată. Și dacă nu își vor obține libertatea, vor merge pas cu pas pe calea de jos până când Îl vor trăda pe Hristos ca Împăratul lor. Apoi dânsa declară:

“Aceia care poartă un jug pe care omul l-a pus asupra gâturilor lor, vor trebui să fie eliberați de acest jug înainte ca să poată avea o parte...în proclamarea adevărului.” Special Testimonies, Series B#2, p 44.

Astfel acești oameni AZȘ niciodată nu pot să facă parte din marea strigare, cu atât mai mult să primească ploaia târzie dacă ei poartă jugul omului sau jugul unei biserici apostaziate în jurul gâtului lor. Mai întâi ei trebuie să se despartă de acest jug amar, și să înceteze a mai urma gândirea și înțelepciunea omului, altfel Hristos niciodată nu va fi Liderul și Comandantul lor—iar astfel vor fi pierduți!

“În ordine pentru a fi salvat tu trebuie să accepti jugul lui Hristos.” Testimonies, vol 3, p 457.

Și nimeni nu poate să le poartă pe amândouă! Fie că veți purta jugul ușor a lui Hristos, sau nu îl purtați. Așadar, acești oameni dragi însă înșelați sunt ei ascultători de poruncile lui Dumnezeu urmând sfatul să stea în biserică AZȘ și organizația ei până când li se va spune că este bine ca să acumă să plece? Nu.

Dumnezeu poruncește o separare binevoitoare din tabără, fără ca forța să fie folosită. Dumnezeu testează și încearcă pe poporul Său pentru a vedea care este într-adevăr pocăit și umilit. Pentru a vedea cine dintre toți care pretind să-L urmeze pe Dumnezeu, vor asculta de instrucțiunile Sale și urmându-le în de-aporoape—indiferent ce va costa, indiferent de ceeace le va spune prietenii, rudele, liderii, sau chiar rațiunea umană. Dumnezeu fiind mai prețios pentru ei decât orice.

Uitați-vă doar la istoria acestui eveniment. Doar cei care s-au umilit înșiși și au ieșit afară de bunăvoie din congregațiunea lor, au fost binecuvântați de Dumnezeu. Ei n-au fost forțați să iese afară. Ei n-au așteptat ca cineva să-i dea afară. **Ei s-au umilit de bunăvoie, au ascultat de această chemare de la Dumnezeu, și înaintea întregului Israel au ieșit afară pentru a fi cu Dumnezeu și cu profetul lor și adevărata biserică.** În timp ce restul lui Israel au rămas în adunarea părăsită

de Dumnezeu. Și doar cei care au fost cu totul deconectați și separați de congregațiunea lor au fost iertați de păcatele lor, iar aceștia au fost binecuvântați de Dumnezeu, și iarăși au devenit copiii Lui.

O, fraților și surorilor, aceasta este exact unde ne aflăm noi astăzi. Istoria ne spune aceasta, și profeta noastră ne spune aceasta.

Sora White a scris că doar datorită celor neprihăniți care au fost printre bisericile AZȘ, Domnul a așteptat și a avut atâta răbdare pentru un timp atât de îndelungat. Însă când El va începe să pedepsească mulțimea amestecată a lodiceenilor și biserica lor AZȘ pentru toată rebeliunea și apostazia pe care ei au făcut de bunăvoie, El nu va cruța—**și mare va fi căderea structurii vițelului lor de aur!**

Timpul e atât de scurt, și răbdarea lui Dumnezeu e aporape pe sfârșite. În curând El va începe să pedepsească biserica împreună cu celelalte biserici când cele 7 plăgi vor cădea—ceea ce înseamnă că probarea pentru adventiști ca individuali e aporape gata. Și pe cine veți urma? Pe cine veți asculta, și alături de cine veți sta? Pe Dumnezeu și biserica Sa de suflete credincioase care Îi sunt ascultători și care sunt separați de păcat și păcătoși (vezi Testimonies, vol 5, p 505)? Sau pe Satana și sinagoga lui și al majorității care refuză să asculte de poruncile lui Dumnezeu? Dumneavoastră trebuie să alegeți unde doriți să stați. Însă prezența voastră va spune exact unde vă este atașată inima, și deasemenea care este decizia luată. Toți vor face această decizie, și toți trebuie să stea sau să cadă.

VĂ IMPLOR SĂ IEȘIȚI AFARĂ ȘI SĂ STAȚI CU DUMNEZEUL NOSTRU!

“Pune trâmbița în gură! Vrășmașul vine ca un vultur peste casa Domnului! Căci au călcat legământul Meu, și au păcătuit (trădat) împotriva Legii Mele.

“Atunci vor striga către Mine: ‘Dumnezeule, noi Te cunoaștem, noi Israel!’ Israel a lepădat binele cu scârbă...

“Au pus împărați fără poruncă Mea...Au făcut idoli din argintul și aurul lor, de aceea vor fi nimiciți.

“Vițelul (vițelul de aur) tău este o scârbă, Samario (conducerea lui Israel pentru o vreme, iar acum conducerea Conferinței Generale). Mânia Mea s-a aprins împotriva lor...**un lucrător l-a făcut, și nu este Dumnezeu; deaceea vițelul Samariei (Conferința Generală) va fi făcut bucăți...**

“Căci Israel a uitat pe Cel ce l-a făcut,...deaceea voi trimite un foc în cetățile lor, și le va mistui palatele.” Osea 8:1-6, 14.

Acuma ascultați ce ne spune sora White:

“Fundăția lor (a bisericii AZȘ) va fi zidită pe nisip, iar furtuna și vântul vor mătura structura de-o parte.” Special Testimonies, Series B#7, p 40.

Ascultați ce ne spune Ezechiel:

“De aceea, așa vorbește Domnul Dumnezeu: ‘În urgia Mea voi porni furtuna; în mânia Mea va veni o ploaie de vifor, și vor cădea pietre de grindină ca să nimicească. **Voi surpa zidul pe care l-ați tencuit cu ipsos, îl voi doborâ la pământ, și i se vor dezgoli temelile; se vor prăbuși...**” (Și ce se va întâmpla la toți acei AZȘ care aleg să stea în biserica AZȘ și cu vițelul lor de aur?) “...**și veți pieri în mijlocul dărâmurilor lor.** Și veți ști că Eu sunt Domnul....”

“Pentru că întristați prin minciuni inima celui neprihănit, când Eu Însumi nu l-am întristat, și pentru că întăriți mâinile celui rău ca să-l împidicați să se lase de calea lui cea rea, fâgăduindu-i viața,...**voi scoate din mâinile voastre pe poporul Meu**, și veți ști că Eu sunt Domnul.” Ezechiel 13:13-23.

Și uitați-vă cu atenție la ceea ce ne spune Isaia:

“Căci din Ierusalim (bis. AZS) va ieși o rămășiță, și din muntele Sionului cei izbăviți. Iată ce va face râvna Domnului oștirilor.” Isaia 37:32.

Vă implor, alegeți să stați cu Dumnezeu nostru în afara taberei bisericii, și să ascultați de poruncile Lui de bunăvoie și în mod perfect. Timpul așteaptă doar pentru ultimii care sunt adevărați și umili urmași ai lui Dumnezeu, care ascultă de această chemare pentru a ieși afară și să fie separat. Apoi probarea se va încheia, judecățile lui Dumnezeu vor cădea, și nu se vor opri până când Hristos nu va veni să i-a doar pe copiii cei credincioși și ascultători ai Lui!

Astfel, pe cine vei asculta—pe Dumnezeu, sau o biserică apostaziată și coruptă? Însă în ce mă privește pe mine, eu și casa mea,

VOM SLUJI DOMNULUI, ASCULTÂND DE EL, ȘI FIIND SEPARAȚI!
